

Úřední věstník

Evropské unie

C 25 E

Svazek 48

České vydání

Informace a oznámení

1. února 2005

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Rada

2005/C 25 E/01	Společný postoj (ES) č. 1/2005 ze dne 19. července 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice 91/414/EHS	1
2005/C 25 E/02	Společný postoj (ES) č. 2/2005 ze dne 24. září 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o zavedení víceletého programu Společenství pro usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu a jeho používání a využívání v Evropě	19
2005/C 25 E/03	Společný postoj (ES) č. 3/2005 ze dne 7. října 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání	29
2005/C 25 E/04	Společný postoj (ES) č. 4/2005 ze dne 21. října 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 1419/1999/ES o zavedení akce Společenství na podporu projektu Evropské hlavní město kultury pro roky 2005 až 2019	41
2005/C 25 E/05	Společný postoj (ES) č. 5/2005 ze dne 12. listopadu 2004 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám	44

I

(Informace)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 1/2005

přijatý Radou dne 19. července 2004

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2005 ze dne ... o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice 91/414/EHS

(Text s významem pro EHP)

(2005/C 25E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 a čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru⁽¹⁾,

po konzultaci Výboru regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 76/895/EHS ze dne 23. listopadu 1976 o stanovení maximálních limitů reziduí pesticidů v ovoci a zelenině a na jejich povrchu⁽³⁾, směrnice Rady 86/362/EHS ze dne 24. července 1986 o stanovení

maximálních limitů reziduí pesticidů v obilovinách a na jejich povrchu⁽⁴⁾, směrnice Rady 86/363/EHS ze dne 24. července 1986 o stanovení maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách živočišného původu a na jejich povrchu⁽⁵⁾ a směrnice Rady 90/642/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o stanovení maximálních limitů reziduí pesticidů v některých produktech rostlinného původu, včetně ovoce a zeleniny, a na jejich povrchu⁽⁶⁾ byly několikrát zásadně změněny. V zájmu přehlednosti a jednoduchosti by tyto směrnice měly být zrušeny a nahrazeny jediným aktem.

- (2) Rozdílné maximální limity reziduí pesticidů v jednotlivých členských státech mohou klást překážky obchodu s produkty uvedenými v příloze I Smlouvy a s produkty z nich odvozenými mezi členskými státy a obchodu mezi třetími zeměmi a Společenstvím. V zájmu volného pohybu zboží, rovných podmínek hospodářské soutěže mezi členskými státy a ochrany spotřebitele je tedy vhodné, aby maximální limity reziduí (MLR) v produktech rostlinného a živočišného původu byly stanoveny na úrovni Společenství.

- (3) Nařízení, kterým se stanoví MLR, nevyžaduje v členských státech provedení ve vnitrostátním právu. Je tedy nejvhodnějším právním nástrojem, kterým lze stanovit MLR pro pesticidy v produktech rostlinného a živočišného původu, protože jeho přesné požadavky se mají uplatňovat současně a jednotně v celém Společenství, a tím umožňovat účinnější využití zdrojů členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 234, 30.9.2003, s. 33.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004), společný postoj Rady ze dne 19. července 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 340, 9.12.1976, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 221, 7.8.1986, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/61/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 81).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 221, 7.8.1986, s. 43. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/61/ES.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 350, 14.12.1990, s. 71. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/61/ES.

- (4) Produkce a spotřeba rostlinných a živočišných produktů má ve Společenství velmi důležitou úlohu. Výnosy z rostlinné výroby jsou neustále ohrožovány škodlivými organismy. Je naprosto nezbytné chránit rostliny a rostlinné produkty před těmito organismy, nejen aby se zabránilo poklesu výnosů nebo škodám na sklizených produktech, ale též proto, aby se zvýšila jakost sklizených produktů, produktivita zemědělství a chránilo se životní prostředí tím, že se omezí plocha potřebná pro zemědělskou výrobu.
- (5) Jednou z nejdůležitějších metod ochrany rostlin a rostlinných produktů před působením těchto škodlivých organismů je používání účinných látek v přípravcích na ochranu rostlin. Avšak jejich použití může mít za následek přítomnost reziduí v ošetřených produktech, ve zvířatech krměných těmito produkty a ve včelím medu, které byly těmito látkami vystaveny. Je nezbytné zajistit, aby tato rezidua nebyla přítomna v úrovních představujících nepřijatelné riziko pro lidi a případně pro zvířata.
- (6) Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽¹⁾ stanoví, že členské státy při vydávání povolení musí stanovit, že přípravky na ochranu rostlin musí být správně používány. Správné použití zahrnuje uplatnění zásad správné rostlinolékařské praxe a zásad integrované ochrany. Pokud úroveň MLR vyplývající z povoleného použití pesticidů podle směrnice 91/414/EHS představuje riziko pro spotřebitele, mělo by být takové použití přezkoumáno za účelem snížení limitů reziduí pesticidů. Společenství by mělo podporovat používání metod nebo přípravků zohledňujících snižování rizika a snižování množství používaných pesticidů na limity, které jsou v souladu s účinnou ochranou rostlin proti škůdcům.
- (7) Řada účinných látek je zakázána podle směrnice Rady 79/117/EHS ze dne 21. prosince 1978, kterou se zakazuje uvádění na trh a používání přípravků na ochranu rostlin obsahujících určité účinné látky⁽²⁾. Zároveň mnoho jiných účinných látek není v současné době povoleno podle směrnice 91/414/EHS. Rezidua účinných látek v produktech rostlinného a živočišného původu vyplývající z nedovoleného používání nebo z kontaminace životního prostředí nebo z použití ve třetích zemích by měla být pečlivě kontrolována a sledována.
- (8) Základní pravidla potravinového a krmivového práva jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽³⁾.
- (9) Vedle těchto základních pravidel jsou potřebná podrobnější pravidla k zajištění účinného fungování vnitřního trhu a obchodu se třetími zeměmi ve vztahu k čerstvým, zpracovaným nebo složeným rostlinným a živočišným produktům určeným pro lidskou spotřebu nebo ke krmení zvířat, které mohou obsahovat rezidua pesticidů, přičemž tato pravidla poskytnou základ pro zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a zdraví zvířat a zájmů spotřebitelů. Tato pravidla by měla zahrnovat stanovení zvláštní MLR pro každý pesticid ve všech potravinách a krmivech a kvalitu podkladových údajů pro tyto MLR.
- (10) Ačkoli se zásady obecného potravinového práva stanovené v nařízení (ES) č. 178/2002 vztahují pouze na krmiva pro zvířata určená k produkci potravin, je vzhledem k obtížím oddělování produktů, které mají být použity jako krmivo pro zvířata, která nejsou určená k produkci potravin, a v zájmu usnadnění kontroly a vymáhání ustanovení tohoto nařízení vhodné uplatňovat tyto zásady rovněž na krmiva, která nejsou určena pro zvířata určená k produkci potravin. Toto nařízení by však nemělo být na překážku zkouškám, které jsou nezbytné pro hodnocení pesticidů.
- (11) Směrnice 91/414/EHS stanoví základní pravidla pro používání a uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. Zejména by používání těchto přípravků nemělo mít žádné škodlivé účinky na lidi a zvířata. Rezidua pesticidů vyplývající z používání přípravků na ochranu rostlin mohou mít škodlivé účinky na zdraví spotřebitelů. Je tedy vhodné, aby pravidla pro MLR v produktech určených pro lidskou spotřebu byla definována tak, že jsou spojena s povolením pro používání pesticidů, jak je stanoveno v rámci směrnice 91/414/EHS. Rovněž je uvedenou směrnicí třeba upravit, aby bylo přihlédnuto k postupu Společenství pro stanovování MLR podle tohoto nařízení. Podle uvedené směrnice může být členský stát určen jako zpravodaj pro hodnocení účinné látky. Pro účely tohoto nařízení je vhodné využívat odborné znalosti dostupné v takovém členském státě.
- (12) Je vhodné, aby byla zavedena zvláštní pravidla pro kontrolu reziduí pesticidů v zájmu doplnění obecných předpisů Společenství o kontrole potravin a krmiv.
-
- ⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/7/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 14).
- ⁽²⁾ Úř. věst. L 33, 8.2.1979, s. 36. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 807/2003.
- ⁽³⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

- (13) Zvláštní pravidla pro krmiva včetně uvádění krmiv na trh, jejich skladování a krmení zvířat jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES ze dne 7. května 2002 o nežádoucích látkách v krmivech⁽¹⁾. U některých produktů nelze určit, zda budou zpracovány na potraviny nebo krmiva. Rezidua pesticidů v těchto produktech by proto měla být nezávadná jak pro lidskou spotřebu, tak případně pro výživu zvířat. Je tedy vhodné, aby se pravidla stanovená v tomto nařízení vztahovala na tyto produkty vedle zvláštních pravidel pro výživu zvířat.
- (14) Je nezbytné definovat na úrovni Společenství určité pojmy používané pro stanovení a kontrolu MLR v produktech rostlinného a živočišného původu.
- (15) Směrnice 76/895/EHS stanoví možnost povolit vyšší úroveň MLR členskými státy, než jsou v současné době povoleny na úrovni Společenství. Tato možnost by měla být zrušena, neboť by s ohledem na vnitřní trh mohla vytvářet překážky trhu uvnitř Společenství.
- (16) Stanovení MLR u pesticidů vyžaduje zdlouhavé technické zkoumání a zahrnuje hodnocení případných rizik pro spotřebitele. MLR proto nemohou být stanoveny okamžitě pro rezidua pesticidů v současné době upravená směrnicí 76/895/EHS nebo pro pesticidy, pro které MLR Společenství dosud nebyly stanoveny.
- (17) Je vhodné, aby byly při stanovování MLR pesticidů na úrovni Společenství uplatňovány minimální požadavky na údaje.
- (18) Ve výjimečných případech, a zejména pro nedovolené pesticidy, které se mohou vyskytovat v životním prostředí, je vhodné při stanovování MLR povolit používání údajů z monitoringu.
- (19) MLR pesticidů by měly být neustále sledovány a měly by být měněny tak, aby se vzaly v úvahu nové informace a údaje. Pokud povolená použití přípravků na ochranu rostlin nemají za následek zjiřitelné hladiny úrovně reziduí pesticidů, měl by být MLR stanoven na úrovni meze stanovitelnosti. Pokud není použití pesticidů na úrovni Společenství povoleno, měl by být MLR stanoven na dostatečně nízké úrovni, aby byl spotřebitel chráněn před příjmem nedovolených nebo nadměrných úrovní reziduí pesticidů. K usnadnění kontroly reziduí pesticidů by měla být stanovena standardní hodnota reziduí pesticidů přítomných v produktech nebo skupinách produktů zahrnutých v příloze I, pro které nebyl v přílohách II nebo III stanoven žádný MLR, jestliže dotyčná účinná látka není uvedena v příloze IV. Je vhodné stanovit standardní hodnotu na 0,01 mg/kg a umožnit její stanovení na jiné úrovni pro účinné látky zahrnuté v příloze V při zohlednění obvyklých dostupných analytických metod nebo ochrany spotřebitele.
- (20) Pokud jde o používání přípravků na ochranu rostlin, může se pro krmiva a potraviny produkované mimo Společenství dovoleně používat odlišná zemědělská praxe, jež má někdy za následek jiná rezidua pesticidů, než která vyplývají z dovoleně uplatňovaných použití ve Společenství. Je tedy vhodné, aby pro dovážené produkty byly stanoveny MLR, které zohlední tato použití a výsledná rezidua, lze-li nezávadnost produktů prokázat při použití stejných kritérií jako pro domácí produkci.
- (21) Nařízení (ES) č. 178/2002 stanoví postupy pro přijímání mimořádných opatření u potravin a krmiv pocházejících ze Společenství nebo dovezených ze třetí země. Tyto postupy umožňují Komisi přijmout tato opatření v situacích, kdy potraviny mohou představovat vážné riziko pro lidské zdraví, zdraví zvířat nebo životní prostředí a pokud se nelze s tímto rizikem úspěšně vypořádat pomocí opatření přijatých dotčným členským státem nebo státy. Je vhodné, aby byla tato opatření a jejich vliv na lidi a případně zvířata vyhodnoceny Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“).
- (22) Celoživotní expozice a případně akutní expozice spotřebitelů reziduům pesticidů z potravin by měla být vyhodnocena v souladu s postupy a praxí používanými ve Společenství, přičemž se zohlední pokyny vydané Světovou zdravotnickou organizací.
- (23) Prostřednictvím Světové obchodní organizace by měly být vedeny konzultace s obchodními partnery Společenství ohledně navržených MLR a jejich připomínky by měly být zohledněny před přijetím MLR. Při stanovování MLR Společenství by měly být také brány v úvahu MLR stanovené na mezinárodní úrovni Komisí pro Codex Alimentarius.
- (24) Je nezbytné, aby úřad vyhodnotil žádosti o MLR a hodnotící zprávy připravené členskými státy za účelem určení s nimi spojeného rizika pro spotřebitele a případně pro zvířata.
- (25) Členské státy by měly stanovit pravidla o sankcích za porušení tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 30.5.2002, s. 10. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/100/ES (Úř. věst. L 285, 1.11.2003, s. 33).

(26) Rozvoj harmonizovaného systému Společenství pro MLR zahrnuje vypracovávání pokynů, databáze a jiné činnosti, s nimiž souvisejí náklady. Je vhodné, aby Společenství v některých případech na tyto náklady přispělo.

(27) Je dobrou správní praxí a technicky žádoucí časově koordinovat rozhodnutí o MLR v účinných látkách s rozhodnutími přijatými pro tyto látky podle směrnice 91/414/EHS. Pro mnoho látek, pro které ještě nebyly stanoveny MLR ve Společenství, by rozhodnutí podle uvedené směrnice neměla být přijímána před vstupem tohoto nařízení v platnost.

(28) Je tedy nezbytné přijmout samostatná pravidla, kterými se stanoví dočasné, avšak povinné harmonizované MLR, s cílem stanovit MLR postupně podle toho, jak budou rozhodnutí o jednotlivých účinných látkách přijímána v rámci hodnocení podle směrnice 91/414/EHS. Takové dočasné harmonizované MLR by měly být založeny zejména na stávajících MLR stanovených jednotlivými členskými státy a měly by dodržovat vnitrostátní úpravu, podle které byly stanoveny, pokud daný MLR nepředstavuje nepřijatelné riziko pro spotřebitele.

(29) Po zařazení stávajících účinných látek do přílohy I směrnice 91/414/EHS by měly členské státy nově vyhodnotit každý přípravek na ochranu rostlin obsahující tyto účinné látky do čtyř let ode dne zařazení. Dotyčné MLR by měly být zachovány po dobu nejvýše čtyř let, aby se zajistilo pokračování v udělování povolení, a měly by být po dokončení nového hodnocení stanoveny jako konečné, pokud jsou podpořeny dokumentací, která splňuje požadavky přílohy III směrnice 91/414/EHS, nebo by měly být stanoveny na standardní úrovni, nejsou-li takovou dokumentací podpořeny.

(30) Toto nařízení stanoví MLR pro kontrolu reziduí pesticidů v potravinách a krmivech. Je tedy vhodné, aby členské státy stanovily národní programy pro kontrolu těchto reziduí. Výsledky národních kontrolních programů by měly být předávány Komisi, úřadu a ostatním členským státům a obsaženy ve výroční zprávě Společenství.

(31) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(32) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základních cílů usnadnění obchodu při dodržení ochrany spotřebitele nezbytné a vhodné stanovit MLR v produktech rostlinného a živočišného původu. Toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaných cílů, v souladu s čl. 5 odst. 3 Smlouvy,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví v souladu s obecnými zásadami uvedenými v nařízení (ES) č. 178/2002 harmonizovaná ustanovení Společenství týkající se maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na produkty rostlinného a živočišného původu nebo na jejich části zahrnuté v příloze I určené k použití jako čerstvé, zpracované nebo složené potraviny nebo krmiva, ve kterých nebo na jejichž povrchu mohou být přítomna rezidua pesticidů.

2. Toto nařízení se nevztahuje na produkty zahrnuté v příloze I, pokud je možné náležitě prokázat, že jsou určeny pro:

- a) výrobu produktů jiných než potraviny nebo krmiva, nebo
- b) setí nebo výsadbu, nebo
- c) činnosti povolené vnitrostátním právem pro zkoušení týkající se účinných látek.

3. Maximální limity reziduí pesticidů stanovené v souladu s tímto nařízením se nepoužijí v případě produktů zahrnutých v příloze I určených pro vývoz do třetích zemí a ošetřených před vývozem, pokud bylo náležitě prokázáno, že třetí země určené vyžaduje toto konkrétní ošetření nebo s ním souhlasí, aby se zabránilo zavlečení škodlivých organismů na její území.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

4. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny směrnice 98/8/ES ⁽¹⁾ a 2002/32/ES a nařízení (EHS) č. 2377/90 ⁽²⁾.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice v nařízení (ES) č. 178/2002 a definice v čl. 2 bodech 1 a 4 směrnice 91/414/EHS.

2. Použijí se rovněž tyto definice:

- a) „dobrou zemědělskou praxí“ se rozumí v členském státě doporučené, povolené nebo registrované nezávadné použití přípravků na ochranu rostlin podle současných podmínek na jakémkoli stupni produkce, skladování, přepravy, distribuce a zpracování potravin a krmiv;
- b) „kritickou dobrou zemědělskou praxí“ se rozumí dobrá zemědělská praxe, která v případech, kdy existuje více než jedna dobrá zemědělská praxe pro účinnou kombinaci látky a produktu, vede k maximálně přípustnému limitu reziduí pesticidů v ošetřených rostlinách a která představuje základ pro stanovení MLR.
- c) „rezidui pesticidů“ se rozumějí rezidua, včetně účinných látek, metabolitů nebo rozkladných produktů účinných látek, v současné době nebo v minulosti používané v přípravcích na ochranu rostlin, jak jsou definovány v čl. 2 bodu 1 směrnice 91/414/EHS, které jsou přítomné v produktech nebo na jejich povrchu zahrnutých v příloze I tohoto nařízení, včetně zejména těch, které mohou vzniknout následkem používání přípravků na ochranu rostlin, veterinárních přípravků a biocidů;
- d) „maximálními limity reziduí“ (MLR) se rozumějí horní přípustné limity koncentrace reziduí pesticidů v potravinách nebo krmivech nebo na jejich povrchu;
- e) „CXL“ se rozumí MLR stanovený Komisí pro Codex Alimentarius;
- f) „mezí stanovitelnosti“ se rozumí validovaná nejnižší koncentrace reziduí, která může být kvantifikována a zjištěna běžnou kontrolou validovanými kontrolními metodami;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.2.1998, s. 1). Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 546/2004 (Úř. věst. L 87, 25.3.2004, s. 13).

g) „přípustnou odchylkou pro dovoz“ se rozumí MLR stanovený pro dovezené produkty, pokud:

- použití účinné látky v přípravku na ochranu rostlin není na daném produktu ve Společenství povoleno, nebo
- stávající MLR ve Společenství nedostačuje k tomu, aby odpovídal potřebám mezinárodního obchodu;

h) „odbornostní zkouškou“ se rozumí srovnávací zkouška, při které několik laboratorů provádí analýzy na totožných vzorcích, což umožňuje hodnocení kvality analýzy provedené každou laboratoří;

i) „akutní referenční dávkou“ se rozumí odhadované množství látky v potravinách vyjádřené v poměru k váze lidského těla, které může být požit v krátké době, obvykle v jednom jídle nebo v jednom dni, bez citelného zdravotního rizika pro spotřebitele na základě všech skutečností známých v době hodnocení;

j) „přijatelným denním příjmem“ se rozumí odhadované množství látky v potravinách vyjádřené v poměru k váze lidského těla, které může být požit denně po celý život, bez citelného zdravotního rizika pro spotřebitele na základě všech skutečností známých v době hodnocení.

Článek 4

Seznam skupin produktů, u kterých se uplatňují harmonizované MLR

1. Produkty, skupiny produktů nebo části produktů uvedené v čl. 2 odst. 1, u kterých se uplatňují harmonizované MLR, budou vymezeny a zahrnuty v příloze I postupem podle čl. 45 odst. 2. Příloha I obsahuje všechny produkty, pro které jsou MLR výslovně stanoveny, jakož i ostatní produkty, u kterých je vhodné uplatňovat harmonizované MLR zejména vzhledem k jejich významu ve stravě spotřebitelů nebo v obchodu. Produkty jsou seskupeny tak, aby MLR mohly být pokud možno stanoveny pro skupinu podobných nebo příbuzných produktů.

2. Příloha I bude poprvé vypracována do tří měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a přezkoumává se v případě potřeby, zejména na žádost členského státu.

Článek 5

Vytvoření seznamu účinných látek, pro které nejsou žádné MLR vyžadovány

1. Účinné látky přípravků na ochranu rostlin vyhodnocené podle směrnice 91/414/EHS, pro které se nevyžadují žádné MLR, budou vymezeny postupem podle čl. 45 odst. 2 tohoto nařízení a uvedeny v jeho příloze IV, přičemž se zohlední používání těchto účinných látek a záležitosti uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. a), c) a d) tohoto rozhodnutí.

2. Příloha IV bude poprvé vypracována do 12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

KAPITOLA II

POSTUP PRO ŽÁDOSTI O MLR

ODDÍL 1

PODÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ O STANOVENÍ MLR

Článek 6

Žádosti

1. Pokud členský stát zamýšlí udělit povolení nebo prozatímní povolení pro používání přípravků na ochranu rostlin v souladu se směrnicí 91/414/EHS, posoudí, zda je následkem tohoto použití třeba stávající MLR stanovený v přílohách II a III tohoto nařízení změnit, zda je nezbytné stanovit nový MLR nebo zda by účinná látka měla být umístěna v příloze IV. Je-li to nezbytné, požádá osobu, která žádá o povolení, o podání žádosti v souladu s článkem 7.

2. Osoby, které náležitě prokážou oprávněný zájem, včetně výrobců, pěstitelů a výrobců produktů zahrnutých v příloze I, mohou rovněž podat členskému státu žádost podle článku 7.

3. Pokud se členský stát domnívá, že je nezbytné stanovit, změnit nebo zrušit MLR, může rovněž sám sestavit a vyhodnotit žádost o stanovení, změnu nebo zrušení MLR podle článku 7.

4. Žádosti o přípustné odchylky dovozu se podávají zpravodajským členským státům určeným podle směrnice 91/414/EHS, nebo pokud nebyl jmenován žádný zpravodaj podle uvedené směrnice, členským státům určeným Komisí postupem podle čl. 45 odst. 2 tohoto nařízení na žádost žadatele. Tyto žádosti se sestavují podle článku 7 tohoto nařízení.

Článek 7

Požadavky týkající se žádostí o stanovení MLR

1. Žadatel uvede v žádosti o stanovení MLR tyto údaje a dokumenty:

a) jméno a adresu žadatele;

b) dokumentaci žádosti včetně

i) shrnutí žádosti,

ii) hlavních věcných argumentů,

iii) seznamu dokumentace,

iv) kopie odpovídající dobré zemědělské praxe, která se vztahuje ke zvláštnímu použití dané účinné látky;

c) případné vědecky opodstatněné důvody ke zvláštní pozornosti;

d) údaje stanovené v přílohách II a III směrnice 91/414/EHS týkající se požadavků na údaje pro stanovení MLR reziduí pesticidů, včetně případných toxikologických údajů a údajů o běžných analytických metodách pro použití v kontrolních laboratořích, jakož i údaje o metabolismu rostlin a zvířat.

Pokud jsou však již související údaje veřejně dostupné, zejména pokud již byla účinná látka vyhodnocena podle směrnice 91/414/EHS nebo pokud existuje CXL a je žadatelem předložen, může členský stát při vyhodnocování žádosti použít rovněž tyto informace. V těchto případech musí hodnotící zpráva obsahovat zdůvodnění pro použití nebo nepoužití těchto údajů.

2. Členský stát, který vyhodnocuje žádost, může případně požádat žadatele, aby předložil doplňující informace k informacím požadovaným podle odstavce 1 ve lhůtě stanovené členským státem.

Článek 8

Hodnocení žádostí

1. Členský stát, kterému je žádost splňující požadavky článku 7 podána podle článku 6, ji neprodleně postoupí Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin zřízenému nařízením (ES) č. 178/2002 (dále jen „úřad“) a Komisi a vypracuje hodnotící zprávu bez zbytečného prodlení.

2. Žádosti se hodnotí podle odpovídajících ustanovení jednotných zásad pro hodnocení přípravků na ochranu rostlin obsažených v příloze VI směrnice 91/414/EHS nebo zvláštních hodnotících zásad, které budou stanoveny nařízením Komise postupem podle čl. 45 odst. 2 tohoto nařízení.

3. Odchylně od odstavce 1 může na základě dohody mezi dotýcnými členskými státy hodnocení žádosti provádět zpravodajský členský stát určený podle směrnice 91/414/EHS pro danou účinnou látku.

4. Pokud členský stát narazí na obtíže při hodnocení žádosti, nebo za účelem zamezení zdvojení činnosti může být postupem podle čl. 45 odst. 2 rozhodnuto, který členský stát vyhodnotí konkrétní žádosti.

Článek 9

Podávání vyhodnocených žádostí Komisi a úřadu

1. Po dokončení hodnotící zprávy ji členský stát předá Komisi. Komise neprodleně uvědomí členské státy a postoupí žádost, hodnotící zprávu a podpůrnou dokumentaci úřadu.

2. Úřad neprodleně písemně potvrdí obdržení žádosti žadatelem, hodnotícímu členskému státu a Komisi. V potvrzení se uvede datum obdržení žádosti a přiložených dokumentů.

ODDÍL 2

POSUZOVÁNÍ ŽÁDOSTÍ O STANOVENÍ MLR ÚŘADEM

Článek 10

Stanovisko úřadu k žádostem o stanovení MLR

1. Úřad posoudí žádosti a hodnotící zprávy a vydá odůvodněné stanovisko zejména o rizicích pro spotřebitele a případně pro zvířata, která jsou spojena se stanovením, změnou nebo zrušením MLR. Stanovisko zahrnuje:

- a) posouzení, zda je analytická metoda pro běžnou kontrolu navržena k používání vhodná pro zamýšlené kontrolní účely;
- b) předpokládanou mez stanovitelnosti pro kombinaci pesticidu a produktu;
- c) hodnocení rizik, že přijatelný denní příjem nebo akutní referenční dávka budou překročeny následkem změny MLR; údaje o podílu reziduí v produktu, pro který je MLR požadován, na příjmu;
- d) jakékoli jiné údaje důležité pro hodnocení rizika.

2. Úřad předá své odůvodněné stanovisko žadateli, Komisi a členskými státy. Odůvodněné stanovisko jasně uvede podklad pro každý vyvozený závěr.

3. Aniž je dotčen článek 39 nařízení (ES) č. 178/2002, úřad své odůvodněné stanovisko zveřejní.

Článek 11

Stanovisko úřadu k žádostem o MLR

1. Úřad vydá odůvodněné stanovisko podle článku 10 co nejdříve a nejpozději do tří měsíců ode dne obdržení žádosti.

2. Pokud úřad požádá o doplňující informace, stává se během lhůty stanovené v odstavci 1 do předložení této informace. Na toto stavení se vztahuje článek 13.

Článek 12

Hodnocení stávajících MLR úřadem

1. Úřad předloží Komisi a členským státům ve lhůtě 12 měsíců ode dne zařazení nebo nezařazení účinné látky do přílohy I směrnice 91/414/EHS po vstupu tohoto nařízení v platnost odůvodněné stanovisko, založené zejména na hodnotící zprávě vypracované podle směrnice 91/414/EHS,

- a) ke stávajícím MLR pro danou účinnou látku stanoveným v přílohách II nebo III tohoto nařízení;
- b) k potřebě stanovení nových MLR pro tuto účinnou látku nebo jejího zařazení do přílohy IV tohoto nařízení;
- c) ke zvláštním zpracovatelským faktorům uvedeným v čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení, kterých může být třeba pro tuto účinnou látku;
- d) k MLR, u kterých může Komise vzít v úvahu zahrnutí do přílohy II nebo přílohy III tohoto nařízení, a k MLR, které se týkají této účinné látky a mohou být zrušeny.

2. Pro látky zahrnuté v příloze I směrnice 91/414/EHS před vstupem tohoto nařízení v platnost bude odůvodněné stanovisko podle odstavce 1 vydáno ve lhůtě 12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 13

Správní přezkum

Všechna rozhodnutí přijatá při výkonu pravomoci, kterou úřadu svěřuje toto nařízení, nebo jeho nečinnost mohou být přezkoumány Komisí z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu nebo kterékoli osoby bezprostředně a osobně dotčené.

K tomuto účelu je třeba podat žádost Komisi do dvou měsíců ode dne, ve kterém se tato osoba o dotyčném aktu nebo opomenutí dozví.

Komise přijme do dvou měsíců rozhodnutí, ve kterém případně požádá úřad, aby vzal své rozhodnutí zpět nebo napravil svou nečinnost ve stanovené lhůtě.

ODDÍL 3

STANOVENÍ, ZMĚNA NEBO ZRUŠENÍ MLR

Článek 14

Rozhodnutí o žádostech týkajících se MLR

1. Po obdržení stanoviska úřadu a jeho zohlednění připraví Komise neprodleně a nejpozději do tří měsíců nařízení o stanovení, změně nebo zrušení MLR, anebo rozhodnutí, kterým se žádost zamítá, a předloží je k přijetí postupem podle čl. 45 odst. 2.

2. U aktů uvedených v odstavci 1 se berou v úvahu:

- a) dostupné vědecké a technické znalosti;
- b) možná přítomnost reziduí pesticidů vyplývající ze zdrojů jiných než současných použití účinných látek na ochranu rostlin;
- c) výsledky hodnocení veškerých možných rizik pro spotřebitele a případně pro zvířata;
- d) výsledky veškerých hodnocení a rozhodnutí změnit použití přípravků na ochranu rostlin;
- e) CXL nebo dobrá zemědělská praxe prováděné ve třetí zemi pro dovolené použití účinné látky v této třetí zemi;
- f) jiná opodstatněná hlediska významná pro danou záležitost.

3. Komise může kdykoli požádat žadatele nebo úřad o předložení doplňujících informací. Komise zpřístupní veškeré obdržené doplňující informace členským státům a úřadu.

Článek 15

Zařazení nových nebo změněných MLR do příloh II a III

1. Nařízení uvedené v čl. 14 odst. 1:

- a) stanoví nové nebo změněné MLR a uvede je v příloze II tohoto nařízení, pokud již účinné látky byly zařazeny do přílohy I směrnice 91/414/EHS;
- b) pokud účinné látky dosud nebyly zařazeny do přílohy I směrnice 91/414/EHS a nejsou zahrnuty do přílohy II tohoto nařízení, stanoví nebo změní dočasné MLR a uvede je v příloze III tohoto nařízení; nebo

c) v případech uvedených v článku 16 stanoví dočasné MLR a uvede je v příloze III tohoto nařízení.

2. Pokud je stanoven dočasný MLR podle odst. 1 písm. b), zruší se v příloze III postupem podle čl. 45 odst. 2 nařízením přijatým jeden rok po dni zařazení nebo nezařazení dotyčné účinné látky do přílohy I směrnice 91/414/EHS. Pokud však o to jeden nebo více členských států požádá, může být zachován další rok až do potvrzení, že byly provedeny vědecké studie nezbytné pro podporu žádosti o stanovení MLR. Je-li takové potvrzení poskytnuto, je dočasný MLR zachován na další dva roky, pokud nejsou zjištěny žádné nepříjemné bezpečnostní otázky pro spotřebitele.

Článek 16

Postup pro stanovení dočasných MLR za určitých okolností

1. Nařízení uvedené v čl. 14 odst. 1 může rovněž stanovit dočasný MLR, který se zařadí do přílohy III, za těchto okolností:

- a) ve výjimečných případech, zejména pokud se rezidua pesticidů mohou vyskytovat v důsledku kontaminace životního prostředí nebo jiné kontaminace nebo v důsledku používání přípravků na ochranu rostlin podle čl. 8 odst. 4 směrnice 91/414/EHS; nebo
- b) pokud dotyčné produkty tvoří nevýznamnou složku stravy spotřebitelů nebo případně výživy zvířat; nebo
- c) pro med; nebo
- d) pokud se v rozhodnutí nezařadí nebo zruší účinnou látku v příloze I směrnice 91/414/EHS uvádějí významná použití přípravků na ochranu rostlin.

2. Zařazení dočasných MLR podle odstavce 1 musí být založeno na stanovisku úřadu, údajích z monitoringu a na hodnocení, z nichž vyplývá, že neexistují žádná nepřijatelná rizika pro spotřebitele nebo zvířata.

Pokračující platnost dočasných MLR uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) se znovu vyhodnotí alespoň jednou za každých deset let a veškeré takové MLR se změní nebo případně zruší.

MLR uvedené v odst. 1 písm. d) se hodnotí znovu po uplynutí doby, na kterou bylo významné použití povoleno.

Článek 17

Změny MLR v důsledku zrušení povolení přípravků na ochranu rostlin

Změny příloh II a III potřebné pro zrušení určitého MLR v důsledku zrušení stávajícího povolení pro určitý přípravek na ochranu rostlin mohou být přijaty, aniž by byl úřad žádán o stanovisko.

KAPITOLA III

MLR PRO PRODUKTY ROSTLINNÉHO A ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU

Článek 18

Soulad s MLR

1. Produkty zahrnuté v příloze I nesmějí obsahovat od doby svého uvedení na trh jako potraviny nebo krmiva anebo od doby předložení zvířatům ke krmení žádná rezidua pesticidů převyšující:

- a) MLR pro tyto produkty stanovené v přílohách II a III;
- b) 0,01 mg/kg pro ty produkty, pro které není v přílohách II nebo III stanoven žádný zvláštní MLR, nebo pro účinné látky neuvedené v příloze IV, jestliže nejsou stanoveny odlišné standardní hodnoty pro účinnou látku postupem podle čl. 45 odst. 2, přičemž se vezmou v úvahu obvyklé dostupné analytické metody. Takové standardní hodnoty se uvedou v příloze V.

2. Členské státy nesmějí na svých územích zakázat ani zabránit uvedení produktů zahrnutých v příloze I na trh nebo jejich zkrmování zvířaty určenými k produkci potravin z důvodů, že obsahují rezidua pesticidů, pokud:

- a) tyto produkty splňují požadavky čl. 18 odst. 1 a článku 20; nebo
- b) účinná látka je uvedena v příloze IV.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy na vlastním území povolit v případě ošetření po sklizni prostřednictvím fumigantů limity reziduí účinných látek, které přesahují úroveň uvedené v přílohách II a III pro produkt zahrnutý v příloze I, jsou-li tyto kombinace účinné látky a produktu uvedeny v příloze VII, pokud:

- a) tyto produkty nejsou určeny pro okamžitou spotřebu;
- b) jsou zavedeny vhodné kontroly k zajištění toho, aby produkty nebyly zpřístupněny konečným uživatelům nebo spotřebitelům, pokud jsou dodávány přímo spotřebiteli, až do doby, kdy rezidua již nepřevyšují maximální limity uvedené v přílohách II nebo III;

- c) ostatní členské státy a Komise byly informovány o přijatých opatřeních.

Kombinace účinné látky a produktu uvedené v příloze VII budou vymezeny postupem podle čl. 45 odst. 2.

4. Ve výjimečných případech, a zejména po použití přípravků na ochranu rostlin podle čl. 8 odst. 4 směrnice 91/414/EHS nebo při plnění povinností podle směrnice 2000/29/ES⁽¹⁾, může členský stát na vlastním území povolit uvádění na trh ošetřených potravin nebo krmiv, které nesplňují požadavky odstavce 1, nebo krmení zvířat takovými krmivy, pokud tyto potraviny nebo krmiva nevytvářejí nepřijatelné riziko. Tato povolení se neprodleně oznámí ostatním členským státům, Komisi a úřadu spolu s odpovídajícím hodnocením rizika, aby byla bez zbytečného odkladu posouzena postupem podle čl. 45 odst. 2 s cílem stanovit dočasný MLR na určité období, anebo přijmout jakékoli jiné nezbytné opatření ve vztahu k těmto produktům.

Článek 19

Zákaz týkající se zpracovaných nebo složených produktů

Zakazuje se zpracovávat nebo mísit pro účely rozředění produkty zahrnuté v příloze I, které nesplňují požadavky čl. 18 odst. 1 nebo článku 20, se stejnými nebo jinými produkty s cílem uvádět je na trh jako potraviny nebo krmiva nebo krmit jimi zvířata.

Článek 20

MLR pro zpracované nebo složené produkty

1. Pokud nejsou MLR stanoveny v přílohách II nebo III pro zpracované nebo složené potraviny nebo krmiva, jsou pro daný produkt nezahrnutý v příloze I použitelné MLR stanovené v čl. 18 odst. 1 při zohlednění změn v úrovních reziduí pesticidů způsobených zpracováním nebo mísením.

2. Do seznamu v příloze VI mohou být postupem podle čl. 45 odst. 2 zařazeny zvláštní koncentrace nebo faktory ředění pro určité zpracovávací nebo mísící operace nebo pro určité zpracované nebo složené produkty.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlečení organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství (Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/70/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 97).

KAPITOLA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ZAČLENĚNÍ STÁVAJÍCÍCH MLR DO TOHOTO NAŘÍZENÍ

Článek 21

První stanovení MLR

1. MLR pro produkty zahrnuté v příloze I budou poprvé stanoveny a uvedeny v příloze II postupem podle čl. 45 odst. 2, přičemž se začlení MLR stanovené podle směrnic 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS, s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v čl. 11 odst. 2.

2. Příloha II bude vypracována do 12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 22

První stanovení dočasných MLR

1. Dočasné MLR pro účinné látky, pro které rozhodnutí o zařazení nebo nezařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS dosud nebylo přijato, budou poprvé stanoveny a uvedeny v příloze III, pokud již nebudou uvedeny v příloze II, postupem podle čl. 45 odst. 2, přičemž se vezmou v úvahu informace poskytnuté členskými státy, případně odůvodněné stanovisko uvedené v článku 24, faktory uvedené v čl. 14 odst. 2 a tyto MLR:

- a) zbývající MLR v příloze směrnice 76/895/EHS a
- b) dosud neharmonizované MLR členských států.

2. Příloha III bude vypracována do 12 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost v souladu s články 23, 24 a 25.

Článek 23

Informace poskytované členskými státy o vlastních MLR

Není-li účinná látka dosud zařazena v příloze I směrnice 91/414/EHS a stanovil-li členský stát nejpozději ke dni vstupu

přílohy I tohoto nařízení v platnost vlastní MLR pro tuto účinnou látku pro produkt zahrnutý v příloze I tohoto nařízení nebo rozhodl, že se pro tuto účinnou látku žádný MLR nevyžaduje, oznámí dotyčný členský stát Komisi způsobem a ve lhůtě, jež budou stanoveny postupem podle čl. 45 odst. 2, vlastní MLR nebo skutečnost, že pro tuto účinnou látku není žádný MLR vyžadován, a případně na žádost Komise:

- a) dobrou zemědělskou praxi;
- b) je-li v členském státě uplatňována kritická dobrá zemědělská praxe a jsou-li dostupné, souhrnné údaje o cílených kontrolních zkouškách nebo údaje z monitoringu;
- c) přijatelný denní příjem a případně akutní referenční dávky používané pro vnitrostátní hodnocení rizika a výsledek tohoto hodnocení.

Článek 24

Stanovisko úřadu k podkladovým údajům pro MLR stanovené členskými státy

1. Na žádost Komise jí úřad podá odůvodněné stanovisko o možných rizicích pro zdraví spotřebitele vyplývajících z:

- a) dočasných MLR, které mohou být zahrnuty v příloze III;
- b) účinných látek, které mohou být zahrnuty v příloze IV.

2. Při přípravě odůvodněného stanoviska uvedeného v odstavci 1 zohlední úřad dostupné vědecké a technické znalosti, a zejména informace poskytnuté členskými státy podle článku 23.

Článek 25

Stanovení dočasných MLR

S přihlédnutím ke stanovisku úřadu, je-li požadováno, mohou být dočasné MLR pro účinné látky uvedené v článku 23 stanoveny a uvedeny v příloze III v souladu s čl. 22 odst. 1, nebo může být účinná látka popřípadě zahrnuta do přílohy IV v souladu s čl. 5 odst. 1.

KAPITOLA V

ÚŘEDNÍ KONTROLY, ZPRÁVY A SANKCE

ODDÍL 1

ÚŘEDNÍ KONTROLY MLR

Článek 26

Úřední kontroly

1. Aniž je dotčena směrnice 96/23/ES⁽¹⁾, provádějí členské státy úřední kontroly reziduí pesticidů k zajištění dodržování tohoto nařízení v souladu s odpovídajícími právními předpisy Společenství týkajícími se úředních kontrol potravin a krmiv.

2. Tyto kontroly reziduí pesticidů sestávají zejména z odběru a následného rozboru vzorků a zjištění přítomných pesticidů a úrovní jejich reziduí.

Článek 27

Odběr vzorků

1. Každý členský stát odebere dostatečný počet a rozsah vzorků k zajištění reprezentativnosti výsledků pro celý trh s přihlédnutím k výsledkům předchozích kontrolních programů. Tento odběr vzorků se provede tak blízko bodu dodání, jak je proveditelné, aby bylo možné přijmout případná následná donucovací opatření.

2. Metody odběru vzorků potřebné pro provádění těchto kontrol reziduí pesticidů v produktech jiné než uvedené ve směrnici 2002/63/ES⁽²⁾ budou stanoveny postupem podle čl. 45 odst. 2.

Článek 28

Analytické metody

1. Metody analýzy reziduí pesticidů musí splňovat kritéria stanovená v odpovídajících právních předpisech Společenství týkajících se úředních kontrol potravin a krmiv.

2. Technické pokyny zabývající se konkrétními kritérii validace a postupy řízení jakosti ve vztahu k analytickým metodám ke zjišťování reziduí pesticidů mohou být přijaty postupem podle čl. 45 odst. 2.

(¹) Směrnice Komise 2002/63/ES ze dne 11. července 2002, kterou se stanoví metody Společenství pro odběr vzorků určených k úřední kontrole reziduí pesticidů v produktech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a kterou se zrušuje směrnice 79/700/EHS (Úř. věst. L 187, 16.7.2002, s. 30).

(²) Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnice 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

3. Všechny laboratoře provádějící rozbor vzorků pro úřední kontroly reziduí pesticidů se účastní odbornostních zkoušek Společenství na rezidua pesticidů, pořádaných Komisí.

ODDÍL 2

KONTROLNÍ PROGRAM SPOLEČENSTVÍ

Článek 29

Kontrolní program Společenství

1. Komise vypracuje koordinovaný víceletý kontrolní program Společenství označující konkrétní vzorky, které mají být zahrnuty do národních kontrolních programů, a beroucí v úvahu obtíže zjištěné souvislosti s dodržováním MLR stanovených v tomto nařízení, s cílem vyhodnotit expozici spotřebitelů a uplatňování stávajících právních předpisů.

2. Kontrolní program Společenství bude přijat a každoročně aktualizován postupem podle čl. 45 odst. 2. Návrh kontrolního programu Společenství bude předložen výboru uvedenému v čl. 45 odst. 1 nejpozději šest měsíců před koncem každého kalendářního roku.

ODDÍL 3

NÁRODNÍ KONTROLNÍ PROGRAMY

Článek 30

Národní kontrolní programy pro rezidua pesticidů

1. Členské státy zavedou víceleté národní kontrolní programy pro rezidua pesticidů. Své víceleté programy každoročně aktualizují.

Tyto programy vycházejí z míry rizika a směřují zejména k hodnocení expozice spotřebitelů a dodržování stávajících právních předpisů. Blíže určují alespoň:

- a) produkty, ze kterých mají být odebírány vzorky;
- b) počet vzorků, jenž má být odebrán, a analýzy, které mají být provedeny;
- c) pesticidy, které mají být analyzovány;

d) kritéria použitá při sestavování těchto programů, včetně:

Článek 32

- i) zvolených kombinací pesticidů a produktů,
- ii) počtu odebraných vzorků zvlášť pro produkty domácího a zahraničního původu,
- iii) spotřeby daných produktů jako podílu na národních stravovacích zvyklostech,
- iv) kontrolního programu Společenství a
- v) výsledků předchozích kontrolních programů.

2. Členské státy předloží své aktualizované národní kontrolní programy pro rezidua pesticidů podle odstavce 1 Komisi a úřadu nejpozději tři měsíce před koncem každého kalendářního roku.

3. Členské státy se účastní kontrolního programu Společenství stanoveného v článku 29.

ODDÍL 4

INFORMACE POSKYTOVANÉ ČLENSKÝMI STÁTY A VÝROČNÍ ZPRÁVA

Článek 31

Informace poskytované členskými státy

1. Členské státy poskytnou do 31. srpna každého roku Komisi, úřadu a ostatním členským státům tyto informace za předchozí kalendářní rok:

- a) výsledky úředních kontrol stanovených v čl. 26 odst. 1;
- b) meze stanovitelnosti uplatňované v národním kontrolním programu uvedeném v článku 30 a podle kontrolního programu Společenství uvedeného v článku 29;
- c) podrobnosti účasti analytických laboratoří na zkouškách způsobilosti Společenství uvedených v čl. 28 odst. 3 a na dalších odbornostních zkouškách významných pro kombinace pesticidů a výrobků vzorkované v rámci národního kontrolního programu;
- d) podrobnosti o stavu akreditace analytických laboratoří účastnících se kontrol uvedených v písmenu a);
- e) podrobnosti o přijatých donucovacích opatřeních, pokud to vnitrostátní právní předpisy dovolují.

2. Prováděcí opatření týkající se poskytování informací členskými státy mohou být zavedena postupem podle čl. 45 odst. 2 po konzultaci s úřadem.

Výroční zpráva o reziduích pesticidů

1. Na základě informací poskytnutých členskými státy podle čl. 31 odst. 1 vypracuje úřad výroční zprávu o reziduích pesticidů.

2. Úřad do výroční zprávy zahrne alespoň tyto informace:

- a) rozbor výsledků kontrol stanovených v čl. 26 odst. 2;
- b) vyjádření k možným důvodům, pro které došlo k překročení MLR, a související poznámky týkající se možných způsobů řízení rizika;
- c) rozbor trvalého a náhle vzniklého ohrožení zdraví spotřebitelů z reziduí pesticidů;
- d) hodnocení expozice spotřebitelů reziduím pesticidů na základě informací poskytnutých v souladu s písmenem a) a veškerých dalších významných dostupných informací, včetně zpráv předložených podle směrnice 96/23/ES.

3. Pokud členský stát neposkytl informace v souladu s článkem 31, nemusí brát úřad informace vztahující se k tomuto členskému státu při sestavování výroční zprávy v úvahu.

4. Úprava výroční zprávy může být určena postupem podle čl. 45 odst. 2.

5. Úřad předloží Komisi výroční zprávu do posledního dne měsíce února každého roku.

6. Zpráva může zahrnovat stanovisko o pesticidech, jež mají být zahrnuty do budoucích programů.

7. Úřad výroční zprávu zveřejní spolu s případnými poznámkami Komise nebo členských států.

Článek 33

Předložení výroční zprávy o reziduích pesticidů výboru

Komise neprodleně předloží výroční zprávu o reziduích pesticidů uvedenou v čl. 45 odst. 1 výboru, aby ji posoudil a případně doporučil, jaká opatření je třeba přijmout s ohledem na oznámená porušení MLR stanovených v přílohách II a III.

ODDÍL 5

SANKCE

Článek 34

Sankce

Členské státy stanoví pravidla o sankcích za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy neprodleně oznámí Komisi tato pravidla a jejich případné následné změny.

KAPITOLA VI

NOUZOVÁ OPATŘENÍ

Článek 35

Nouzová opatření

Články 53 a 54 nařízení (ES) č. 178/2002 se použijí, pokud nové informace nebo přehodnocení stávajících informací ukáží, že rezidua pesticidů nebo MLR zahrnuté v tomto nařízení mohou ohrozit lidské zdraví nebo zdraví zvířat způsobem, který vyžaduje okamžitý zásah.

KAPITOLA VII

PODPŮRNÁ OPATŘENÍ K HARMONIZOVANÝM MLR PESTICIDŮ

Článek 36

Podpůrná opatření k harmonizovaným MLR pesticidům

1. Na úrovni Společenství budou stanovena podpůrná opatření k harmonizovaným MLR pesticidům, včetně:

- a) konsolidované databáze právních předpisů Společenství o MLR reziduí pesticidů, jež umožní přístup veřejnosti k těmto informacím;
- b) odbornostních zkoušek Společenství uvedených v čl. 28 odst. 3 a čl. 31 odst. 1 písm. d);
- c) studií a dalších potřebných opatření pro přípravu a vývoj právních předpisů a technických pokynů o reziduích pesticidů;

d) studií potřebných k odhadu expozice spotřebitelů a zvířat reziduím pesticidů;

e) studií potřebných k podpoře kontrolních laboratoří, pokud analytické metody nejsou schopny určovat stanovené MLR.

2. Případné nezbytné prováděcí předpisy k opatřením uvedeným v odstavci 1 mohou být přijaty postupem podle čl. 45 odst. 2.

Článek 37

Příspěvek Společenství k podpůrným opatřením pro harmonizované MLR pesticidů

1. Společenství může poskytnout finanční příspěvek až do 100 % nákladů na opatření stanovená v článku 36.
2. Rozpočtové položky budou schváleny v každém rozpočtovém roce v rámci rozpočtového procesu.

KAPITOLA VIII

KOORDINACE UPLATŇOVÁNÍ MLR

Článek 38

Určení vnitrostátních orgánů

Každý členský stát určí jeden nebo více vnitrostátních orgánů, jež budou koordinovat spolupráci s Komisí, úřadem, ostatními členskými státy, výrobci, producenty a pěstiteli pro účely tohoto nařízení. Určí-li členský stát více orgánů, uvede, který z určených orgánů bude kontaktním místem.

Vnitrostátní orgány mohou přenést své úkoly na další subjekty.

Každý členský stát sdělí Komisi a úřadu názvy a adresy určených vnitrostátních orgánů.

Článek 39

Koordinace informací o MLR úřadem

Úřad:

- a) koordinuje se zpravodajským členským státem určeným v souladu se směrnicí 91/414/EHS pro určitou účinnou látku;
- b) koordinuje s členskými státy a s Komisí ohledně MLR, zejména za účelem splnění požadavků článku 41.

Článek 40**Informace poskytované členskými státy**

Členské státy poskytují úřadu na jeho žádost veškeré dostupné informace potřebné k hodnocení bezpečnosti MLR.

Článek 41**Databáze úřadu o MLR**

Aniž jsou dotčeny použitelné předpisy Společenství a vnitrostátní předpisy o přístupu k dokumentům, úřad vyvine a povede databázi přístupnou Komisi a příslušným orgánům členských států, jež bude obsahovat významné vědecké informace a dobré zemědělské praxe týkající se MLR, účinných látek a zpracovatelských faktorů stanovených v přílohách II, III, IV a VII. Zejména bude obsahovat hodnocení příjmu ve stravě, zpracovatelské faktory a toxikologické koncové body.

Článek 42**Členské státy a poplatky**

1. Členské státy mohou krýt náklady na práci spojenou se stanovením, změnou nebo zrušením MLR nebo s jakýmkoli jinými úkony vyplývajícími z povinností uložených touto směrnicí prostřednictvím poplatku.

2. Členské státy zajistí, aby poplatek uvedený v odstavci 1

a) byl vypočten průhledným způsobem a

b) odpovídal skutečným nákladům na vykonanou práci.

Předpis může zahrnovat sazebník pevných poplatků založený na průměrných nákladech na práci uvedenou v odstavci 1.

KAPITOLA IX**PROVÁDĚNÍ****Článek 43****Vědecké stanovisko úřadu**

Komise nebo členské státy mohou požádat úřad o vědecké stanovisko a konzultovat s ním jakékoli opatření týkající se posouzení rizik v rámci tohoto nařízení. Komise může stanovit lhůtu, ve které bude takové stanovisko vydáno.

Článek 44**Postup přijímání stanovisek úřadu**

1. Pokud stanoviska úřadu podle tohoto nařízení vyžadují pouze vědeckou nebo technickou činnost zahrnující použití

zavedených vědeckých nebo technických zásad, může je úřad vydat, aniž by byl konzultován vědecký výbor nebo vědecké komise uvedené v článku 28 nařízení (ES) č. 178/2002, pokud Komise nebo členský stát nemají námitky.

2. Prováděcí pravidla podle čl. 29 odst. 6 písm. a) nařízení (ES) č. 178/2002 určí případy, ve kterých se použije odstavec 1 tohoto nařízení.

Článek 45**Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinové řetězce a zdraví zvířat, zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002 (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 46**Prováděcí opatření**

Postupem podle čl. 45 odst. 2 a případně s přihlédnutím ke stanovisku úřadu budou stanoveny nebo mohou být změněny:

a) prováděcí opatření k zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení;

b) data uváděná v článku 23, čl. 29 odst. 3, čl. 30 odst. 2, čl. 31 odst. 1 a čl. 32 odst. 5.

c) technické pokyny k pomoci při uplatňování tohoto nařízení;

d) podrobná pravidla týkající se vědeckých údajů požadovaných pro stanovení MLR.

Článek 47**Zpráva o provádění tohoto nařízení**

Nejpozději do deseti let po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jeho provádění a veškeré vhodné návrhy.

KAPITOLA X
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 48

Zrušení a přízpůsobení právních předpisů

1. Směrnice 76/895/EHS, 86/362/EHS, 86/363/EHS a 90/642/EHS se zrušují ode dne uvedeného v čl. 50 druhém pododstavci.

2. V čl. 4 odst. 1 směrnice 91/414/EHS se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) maximální limity reziduí v zemědělských produktech ovlivněných použitím uvedeným v povolení byly případně stanoveny nebo změněny v souladu s nařízením (ES) č. .../2004 (*).

(*) Úř. věst. L ... “

Článek 49

Přechodná opatření

1. Požadavky kapitoly III se nepoužijí na produkty dovoleně vyrobené nebo dovezené do Společenství přede dnem uvedeným v čl. 50 druhém pododstavci.

K zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele však mohou být postupem podle čl. 45 odst. 2 přijata vhodná opatření týkající se těchto produktů.

2. Je-li to nezbytné pro umožnění běžného uvádění na trh, zpracování a spotřeby produktů, mohou být stanovena další přechodná opatření pro zavádění určitých MLR stanovených v článcích 15, 16, 21, 22, a 25.

Tato opatření, která se nedotýkají povinnosti zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, budou přijata postupem podle čl. 45 odst. 2.

Článek 50

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Kapitoly II, III a V se použijí po šesti měsících ode dne vyhlášení posledního z nařízení, kterými se vypracovávají přílohy I, II, III, a IV.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda nebo předsedkyně*

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně*

NÁVRH ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 14. března 2003 obdržela Rada od Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o maximálních limitech reziduí pesticidů v produktech rostlinného a živočišného původu.

Evropský parlament přijal své stanovisko při prvním čtení dne 20. dubna 2004. Evropský hospodářský a sociální výbor přijal své stanovisko dne 16. července 2003.

Rada přijala svůj společný postoj dne 19. července 2004 postupem podle článku 251 Smlouvy.

II. CÍLE

Návrh přepracovává a zjednodušuje evropské právní předpisy týkající se pesticidů tím, že nahrazuje stávající čtyři směrnice Rady jediným nařízením. Nová harmonizovaná ustanovení mají dvojí cíl: usnadnit obchod v rámci jednotného trhu a se třetími zeměmi tím, že se v některých případech udělí vývozcům do EU dovozní tolerance, a zajistit stejnou úroveň ochrany spotřebitelů v celém Společenství. Návrh také stanoví úlohu Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) v této oblasti. Podle nových ustanovení pozměněných Radou by se po přechodném období stanovovaly maximální limity reziduí (dále jen „MLR“) pouze na úrovni Společenství pomocí postupu, při němž členské státy vyhodnotí potřebu stanovit určitý maximální limit a předloží Komisi hodnotící zprávu; EFSA by na základě hodnotící zprávy členského státu a údajů obdržených od žadatelů odpovídal za hodnocení rizika, zatímco Komise by se zabývala řízením rizik prostřednictvím stanovování MLR.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

A. Obecné poznámky

Společný postoj Rady je celkově v souladu s postoji přijatými Komisí a Parlamentem v tom, že:

- potvrzuje cíle a většinu opatření navrhovaných Komisí a podporovaných Evropským parlamentem,
- zahrnuje značný počet změn přijatých Evropským parlamentem při prvním čtení.

Rada zejména souhlasila s řadou změn Parlamentu určených k zajištění hladkého fungování nových postupů a ke zvýšení souladu mezi novým nařízením a ostatními právními předpisy Společenství. Rada rovněž považovala za vhodné provést další změny, například umožnit členským státům pružně řešit překročení MLR, k nimž v některých výjimečných případech může dojít. Rada také nově uspořádala a upravila formát částí textu nařízení s cílem objasnit úlohu členských států, EFSA a Komise a oddělit přechodná opatření od standardních postupů v rámci nového režimu. Byla provedena také řada technických a redakčních změn.

B. Konkrétní připomínky

a) Postup týkající se žádostí: úloha EFSA a členských států

Komise ve svém návrhu předjala výlučnou úlohu EFSA v oblasti vědeckého hodnocení a stanovování MLR. Nicméně Rada souhlasila s Parlamentem v tom, že by členské státy měly provádět předběžnou analýzu žádostí týkajících se MLR v souladu s postupy stanovenými směrnicí 91/414/EHS. Rada kromě toho souhlasila s tím, že členské státy by měly neprodleně odeslat Komisi a EFSA (článek 8) kopii žádostí týkajících se MLR, které obdrží.

b) Postup pro výkon běžné činnosti v EFSA

S ohledem na předpokládané značné pracovní vytížení EFSA Rada doplnila nový článek, jehož účelem je zabránit zbytečnému projednávání běžných záležitostí s vědeckými orgány, tj. v případech, kdy EFSA vydá stanoviska vycházející ze zavedených vědeckých principů (článek 44). Toto ustanovení je obdobou článku 31 nařízení 178/2002/ES.

c) Správní přezkum

Byl doplněn nový článek s cílem stanovit určitou formu právní nápravy s ohledem na rozhodnutí přijatá EFSA a také v případě nečinnosti EFSA (článek 13).

d) Časový plán a přechod na nové postupy

Pro zajištění hladkého přechodu na nová ustanovení Rada přijala stanovisko Parlamentu ohledně stanovení konkrétních termínů pro dopracování hlavních technických příloh, v nichž bude uveden seznam harmonizovaných MLR (příloha II), seznam harmonizovaných dočasných MLR (příloha III) a seznam aktivních látek, u nichž MLR nejsou vyžadovány (příloha IV). Ve stejném duchu Rada také stanovila termín pro vypracování přílohy uvádějící seznam produktů, pro něž budou platit harmonizované MLR (příloha I). Stejně jako Parlament i Rada usoudila, že by se nařízení nemělo v plném rozsahu používat, dokud nebudou vypracovány nejdůležitější přílohy (články 4, 5, 21, 22 a 50).

e) Možnost prodloužit platnost dočasných MLR

Aby se usnadnil hladký přechod na plně harmonizovaný režim (např. když členské státy uvedou, že potřebují více času na dokončení vědeckých studií o látkách, jež byly vnitrostátně povoleny), rozhodla Rada, že v určitých případech by mělo být možné ponechat v příloze III až o tři roky déle dočasné MLR, jež běžně platí jeden rok (článek 15).

f) Používání pesticidů k ošetření po sklizni

Byla zavedena odchylka, aby se zohlednila praxe ošetřovat produkty po sklizni fumigací (např. s cílem ochránit je proti škůdcům při skladování a dopravě, následkem čehož může dojít k dočasnému překročení MLR po dobu, kdy je produkt skladován nebo přepravován) (čl. 18 odst. 3).

g) Použití pesticidů ve výjimečných případech

S cílem vyrovnat se s výjimečnými situacemi (např. je-li třeba mimořádně použít přípravků na ochranu rostlin proti škůdcům v souladu s čl. 8 odst. 4 směrnice 91/414/EHS) byla zavedena mimořádná ustanovení, jež členským státům umožňují, aby na svém území povolily uvést na trh nebo použít jako krmivo potraviny nebo krmiva, jež nesplňují MLR stanovené v nařízení. Tato povolení se musí oznámit ostatním členským státům, Komisi a EFSA, a to s ohledem na stanovení dočasných MLR a přijetí jakýchkoliv dalších nezbytných opatření. Tato povolení mohou být vydána pouze za předpokladu, že ošetřené potraviny nebo krmivo nepředstavují pro spotřebitele nepřijatelné riziko (čl. 18 odst. 4).

h) Definice

Při úpravě textu pro zlepšení právní jasnosti doplnila Rada dvě nové definice, a to „kritickou dobrou zemědělskou praxi“ (tj. praxi, jež je základem harmonizovaného MLR podle tohoto nařízení) a „CXL“ (tj. MLR stanovený Komisí pro Codex Alimentarius) a vypustila definici „směsných potravin“. Kromě toho se Rada držela názoru Evropského parlamentu ohledně upřesnění definice „reziduí pesticidů“ (článek 3).

i) **Technické a redakční změny**

Byla také provedena řada dalších změn, včetně technických úprav a upřesnění.

j) **Změny nepřijaté Radou**

Je nutné další jednání, zejména o otázkách souvisejících s *hodnocením rizika* a o ustanoveních týkajících se používání *přípravků na ochranu rostlin*, u nichž Rada v této fázi nesouhlasila s řadou změn Parlamentu. Jde zejména o přístup k hodnocení expozice v souvislosti se stanovením MLR, úvahy o nejvhodnějším způsobu poskytování informací veřejnosti a vypracování předpisů týkajících se dobré zemědělské praxe a ochrany proti škůdcům.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 2/2005

přijatý Radou dne 24. září 2004

s ohledem na přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. /2004/ES ze dne ... o zavedení víceletého programu Společenství pro usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu a jeho používání a využívání v Evropě

(Text s významem pro EHP)

(2005/C 25E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 157 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vývoj informační společnosti a objevení vysokorychlostního internetu ovlivní život každého občana Evropské unie, mimo jiné podněcováním zájmu o přístup ke znalostem a nové způsoby jejich získávání, což zvýší poptávku po novém obsahu, aplikacích a službách.
- (2) Míra využívání internetu ve Společenství se nestále významně zvyšuje. Příležitosti, které internet nabízí, by měly být využity tak, aby každému jednotlivci i organizaci ve Společenství umožnily dosáhnout sociálního i hospodářského prospěchu ze sdílení informací a znalostí. V Evropě nastává doba využívání potenciálu digitálně šířeného obsahu.
- (3) Závěry zasedání Evropské rady v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 zdůraznily, že přechod k digitální ekonomice založené na znalostech, pobízené novým zbožím a službami, bude silným motorem růstu, konkurenceschopnosti a pracovních míst. Při té příležitosti byla zvláště zdůrazněna úloha odvětví tvorby obsahu spočívající ve vytváření přidané hodnoty prostřednictvím využívání a šíření evropské kulturní rozmanitosti.
- (4) Akční plán eEurope 2005, který rozvíjí Lisabonskou strategii, vyzývá k opatřením na podporu vzniku bezpečných služeb, aplikací a obsahu prostřednictvím vysokorychlostních sítí, a tím k vytvoření příznivého prostředí

pro soukromé investice, tvorbu nových pracovních míst, růst produktivity, modernizaci veřejných služeb a poskytnutí příležitosti všem podílet se na globální informační společnosti.

- (5) Stále zjevnější je poptávka široké společnosti v Evropě po kvalitním digitálně šířeném obsahu s vyváženými přístupovými a uživatelskými právy, ať už se jedná o občany společnosti, studenty, výzkumné pracovníky, malé a střední podnikatele a jiné komerční uživatele nebo osoby se zvláštními potřebami, kteří si přejí rozšířit své znalosti, nebo o „staronové uživatele“, kteří si přejí využít zdroje digitálně šířeného obsahu k vytvoření služeb.
- (6) Zájem na digitálně šířeném obsahu mají poskytovatelé obsahu (včetně veřejných a soukromých organizací a institucí, které vytvářejí, shromažďují nebo vlastní digitálně šířený obsah) a uživatelé obsahu (včetně organizací a podniků, které jsou konečnými uživateli a které digitálně šířený obsah opakovaně využívají nebo mu přidávají hodnotu). Zvláštní pozornost by měla být věnována účasti malých a středních podniků.
- (7) Program eContent (2001 – 2004), přijatý rozhodnutím Rady 2001/48/ES ze dne 22. prosince 2000 ⁽³⁾, podporoval rozvoj a používání evropského digitálně šířeného obsahu na internetu a jazykovou rozmanitost evropských internetových stránek v informační společnosti. Sdělení Komise ze dne 10. října 2003 o střednědobém hodnocení programu eContent znovu zdůrazňuje důležitost činnosti v této oblasti.
- (8) Technologický pokrok nabízí možnost přidat obsahu hodnotu ve formě vložených znalostí a zdokonalit interoperabilitu na úrovni služeb, která je předpokladem pro přístup k digitálně šířenému obsahu, jeho využívání a šíření. To je významné zejména v těch oblastech veřejného zájmu, které tento program řeší.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 49.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004), společný postoj Rady ze dne 24. září 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 14, 18.1.2001, s. 32.

- (9) Podpora spolehlivých obchodních modelů zdokonalí návaznost projektů zahájených na základě tohoto programu, a tím zlepší podmínky pro větší hospodářskou návratnost služeb založených na přístupu k digitálně šířenému obsahu a jeho opakovaném používání.
- (10) Legislativní rámec je definován tak, aby řešil všechny výzvy digitálně šířeného obsahu v informační společnosti ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾.
- (11) Odlišné zvyklosti členských států nadále představují technické překážky, které brání širokému přístupu, používání, opakovanému používání a využívání informací veřejného sektoru ve Společenství.
- (12) Pokud digitálně šířený obsah zahrnuje osobní údaje, je třeba respektovat směrnice 95/46/ES ⁽⁴⁾ a 2002/58/ES ⁽⁵⁾ a použité technologie by měly respektovat a pokud možno věnovat zvýšenou pozornost soukromí.
- (13) Opatření Společenství přijatá v souvislosti s obsahem informací by měla podporovat mnohazajččné a multi-kulturní zvláštnosti Společenství.
- (14) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁶⁾.
- (15) Komise by měla zajistit vzájemné doplňování a součinnost se souvisejícími iniciativami a programy Společenství, zejména s těmi, které se týkají vzdělávání a kultury a Evropského rámce interoperability.
- (16) Toto rozhodnutí stanoví pro celou dobu trvání programu finanční rámec, který je během ročního rozpočtového procesu prvotním odkazem pro rozpočtový orgán ve smyslu bodu 33 interinstitucionální dohody ze dne 6. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a o zdokonalení rozpočtového procesu ⁽⁷⁾.
- (17) Jelikož cílů tohoto opatření, totiž snahy o usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu a jeho používání a využívání v Evropě, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států vzhledem k mezinárodní povaze uvedených problémů, a proto, z důvodu evropské oblasti působnosti a účinku, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů,

ROZHODLY TAKTO:

Článek 1

Cíl programu

1. Toto rozhodnutí zavádí pro období 2005 až 2008 program Společenství za účelem usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu a jeho používání a využívání, což usnadní vytváření a šíření informací v oblastech veřejného zájmu na úrovni Společenství.

Tento program se nazývá program „eContentplus“ (dále jen „program“).

2. Za účelem dosažení obecného cíle programu je třeba se zabývat těmito směry činnosti:

- usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu, jeho používání a využívání na úrovni Společenství;
- usnadnění zlepšování kvality a zvyšování úrovně nejlepších postupů ve vztahu k digitálně šířenému obsahu mezi poskytovateli a uživateli digitálně šířeného obsahu napříč odvětvími;
- posílení spolupráce mezi subjekty se zájmem na digitálně šířeném obsahu a zvyšování povědomí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31). Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 172, 18.6.99, s. 1. Dohoda ve znění rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2003/429/ES (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 25).

Činnosti, které mají být vykonány na základě směrů činnosti, jsou zaměřeny na informace veřejného sektoru, prostorová data a vzdělávací, kulturní a vědecký obsah, jak je stanoveno v příloze I. Program je prováděn v souladu s přílohou II.

Článek 2

Účast

1. Program je určen pro právnické osoby usazené v členských státech. Rovněž je určen pro právnické osoby usazené v kandidátských zemích v souladu s dvoustrannými dohodami, které byly nebo budou s těmito zeměmi uzavřeny.

2. Programu se mohou účastnit právnické osoby usazené ve státech ESVO, které jsou smluvními stranami Dohody o EHP, v souladu s ustanoveními uvedené dohody.

3. Programu se mohou bez finanční podpory Společenství účastnit právnické osoby usazené ve třetích zemích a mezinárodní organizace, pokud tato účast účinně přispívá k provádění programu. Rozhodnutí o takové účasti jsou přijímána postupem podle čl. 4 odst. 2.

Článek 3

Pravomoci Komise

1. Komise je zodpovědná za provádění programu.
2. Komise na základě tohoto rozhodnutí vypracuje pracovní program.
3. Komise při provádění programu zajistí v úzké spolupráci s členskými státy obecnou slučitelnost a doplňkovost programu s jinými příslušnými politikami, programy a opatřeními Společenství, které se dotýkají rozvoje a používání evropského digitálně šířeného obsahu a podpory jazykové rozmanitosti informační společnosti, zejména s programy Společenství v oblasti výzkumu a technologického rozvoje, IDA, eTEN, eInclusion, eLearning, MODINIS a s akčním plánem pro bezpečnější internet.
4. Komise jedná postupem podle čl. 4 odst. 2 za účelem:
 - a) přijetí a změny pracovního programu;
 - b) stanovení kritérií a obsahu výzev k předkládání návrhů v souladu s cílem stanoveným v článku 1;
 - c) hodnocení projektů navrhovaných na základě výzev k předkládání návrhů na financování Společenstvím v odhadované výši příspěvku Společenství rovné 1 milionu EUR nebo vyšší;

d) jakékoli odchylky od pravidel stanovených v příloze II.

5. Komise informuje výbor uvedený v článku 4 o postupu provádění programu.

Článek 4

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
- Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 5

Dohled a hodnocení

1. Za účelem zajištění účinného využívání pomoci Společenství Komise zajistí, aby činnosti na základě tohoto rozhodnutí podléhaly předběžnému posouzení, dalšímu sledování a následnému hodnocení.
2. Komise vykonává dohled nad prováděním projektů na základě tohoto programu. Komise hodnotí způsob a dopady provádění projektů za účelem posouzení, zda bylo dosaženo původních cílů.
3. Nejpozději v polovině roku 2006 podá Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o provádění směrů činnosti uvedených v čl. 1 odst. 2. V této souvislosti podá Komise zprávu o souladu částky pro období 2007 až 2008 s finančním výhledem. V případě potřeby přijme Komise v rámci rozpočtového procesu v období 2007 až 2008 opatření nezbytná pro zajištění souladu ročních rozpočtových položek s finančním výhledem. Po skončení programu Komise předloží závěrečnou hodnotící zprávu.
4. Komise předá výsledky svých kvantitativních a kvalitativních hodnocení Evropskému parlamentu a Radě spolu s vhodnými návrhy na změnu tohoto rozhodnutí. Výsledky budou předány před předložením návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie pro roky 2007 a 2009.

Článek 6

Finanční rámec

1. Finanční rámec pro provádění činnosti Společenství na základě tohoto rozhodnutí pro období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2008 se stanoví na 135 milionů EUR, z čehož je 55,6 milionů EUR pro období do 31. prosince 2006.

2. Pro období následující po 31. prosinci 2006 je částka považována za potvrzenou, bude-li pro tuto etapu shodná s finančním výhledem platným pro období začínající rokem 2007.

3. Roční rozpočtové položky pro období 2005 až 2008 schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu. Orientační rozdělení výdajů je obsaženo v příloze III.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

ČINNOST

I. ÚVOD

Celkovým cílem eContentplus je umožnit větší dosažitelnost, používání a využívání digitálně šířeného obsahu ve Společenství, což usnadní tvorbu a šíření informací v oblastech veřejného zájmu na úrovni Společenství.

Vytvoří se tím lepší podmínky pro přístup k digitálně šířenému obsahu a službám a jejich řízení ve vícejazyčném a multikulturním prostředí. Rozšíří se tím možnost volby uživatelů a podpoří nové způsoby interakce s digitálně šířeným obsahem obohaceným o znalosti, tedy o vlastnost, která se stává zásadní pro to, aby se obsah stal dynamičtější a vyhovoval zvláštním okolnostem (vzdělávacím, kulturním, osobám se zvláštními potřebami atd.).

Program připraví cestu strukturovanému rámci pro kvalitní digitálně šířený obsah v Evropě – evropský prostor digitálně šířeného obsahu – tím, že usnadní přenos zkušeností, osvědčených postupů a reprodukce napříč odvětvími tvorby obsahu, poskytovateli a uživateli obsahu.

Předpokládají se tři směry činnosti:

- a) usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu, jeho používání a využívání na úrovni Společenství;
- b) podpora zlepšování kvality a zvyšování úrovně nejlepších postupů ve vztahu k digitálně šířenému obsahu mezi poskytovateli a uživateli digitálně šířeného obsahu a napříč odvětvími;
- c) posílení spolupráce mezi subjekty se zájmem na digitálně šířeném obsahu a zvyšování povědomí.

II. SMĚRY ČINNOSTI

A. Usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu, jeho používání a využívání na úrovni Společenství.

Činnosti, které mají být vykonány na základě tohoto směru činnosti, zahrnují zřízení sítí a sdružení mezi zájemci o obsah, což podpoří tvorbu nových služeb.

Cílovými oblastmi jsou informace veřejného sektoru, prostorová data a vzdělávací a kulturní obsah.

Pozornost se zaměřuje na:

- a) podporu rozsáhlejšího uznávání důležitosti informací veřejného sektoru, jejich obchodní hodnotu a přidružené společenské důsledky jejich používání. Činnostlepší účinné přeshraniční používání a využívání informací veřejného sektoru mezi organizacemi veřejného sektoru a soukromými společnostmi, včetně malých a středních podnikatelů, pokud jde o informační produkty a služby s přidanou hodnotou;
- b) podporu rozsáhlejšího využívání prostorových dat subjekty veřejného sektoru, soukromými společnostmi, včetně malých a středních podnikatelů, a občanů prostřednictvím mechanismů spolupráce na evropské úrovni. Činnost by měla řešit jak technické, tak organizační otázky a předcházet duplikacím a nedostatečně vyvinutým souborům teritoriálních dat. Měla by podporovat přeshraniční interoperabilitu, napomáhat koordinaci mezi mapujícími subjekty a podporovat vznik nových služeb na evropské úrovni pro mobilní uživatele. Rovněž by měla podporovat používání otevřených standardů;
- c) podporu šíření otevřených evropských zdrojů znalostí týkajících se digitálních objektů, pro vzdělávání a výzkumná společenství, jakož i pro jednotlivce. Tato činnost podpoří vytvoření transevropských makléřských služeb pro digitálně šířený vzdělávací obsah s přidruženými obchodními modely. Tato činnost by rovněž měla podporovat používání otevřených norem a tvorbu větších skupin uživatelů, kteří analyzují a testují předstandardizační a specifikační schémata s cílem převést evropské vícejazyčné a multikulturní aspekty do procesu definování globálních norem pro digitálně šířený vzdělávací obsah;
- d) podporu vzniku transevropských informačních infrastruktur pro přístup a používání vysoce kvalitních evropských digitálních kulturních a vědeckých zdrojů prostřednictvím propojení virtuálních knihoven, pamětí společenství atd. Činnost by měla zahrnovat koordinované přístupy k digitalizaci a tvorbě a shromažďování souborů, zachování digitálních objektů a soupisy kulturních a vědeckých digitálních zdrojů. Měla by zlepšit přístup k digitálním kulturním a vědeckým prostředkům prostřednictvím účinných schémat vydávání povolení a celkového přednostního zúčtování práv.

B. Podpora zlepšování kvality a zvyšování úrovně nejlepších postupů ve vztahu k digitálně šířenému obsahu mezi poskytovateli a uživateli digitálně šířeného obsahu napříč odvětvími

Činnosti, které mají být vykonány na základě tohoto směru činnosti, mají za cíl usnadnit určení a rozsáhlé šíření nejlepších postupů ve způsobech, postupech a operacích za účelem dosažení vyšší kvality, větší výkonnosti a účinnosti tvorby, používání a distribuci digitálně šířeného obsahu.

Tato činnost zahrnuje experimenty, jejichž účelem je prokázat schopnost vyhledávání, použitelnost, opakovanou použitelnost, uspořadatelnost a interoperabilitu digitálně šířeného obsahu v kontextu stávajícího právního rámce při splnění požadavků různých cílových skupin a trhů ve stále více vícejazyčném a multikulturním prostředí již v počáteční fázi postupu a při pokrytí přesahujícím hranice pouhých lokalizačních technologií.

Tato činnost využívá výhod vyplývajících z vylepšení digitálně šířeného obsahu se strojově-srozumitelnými údaji (sémanticky řádně definovaná metadata založená na příslušné popisné terminologii, slovní zásobě a ontologiích).

Tyto experimenty se provádějí v tematických celcích. Sběr, šíření a meziodvětvové reprodukce získaných znalostí je nedílnou součástí experimentů.

Cílovými oblastmi použití jsou informace veřejného sektoru, prostorová data, digitálně šířený vzdělávací a kulturní obsah a vědecký a odborný digitálně šířený obsah.

C. Posílení spolupráce mezi subjekty se zájmem na digitálně šířeném obsahu a zvyšování povědomí

Činnosti, které mají být vykonány na základě tohoto směru činnosti, zahrnují doprovodná opatření k příslušným právním předpisům týkajícím se digitálně šířeného obsahu, jež přispívají k prohlubování spolupráce mezi subjekty se zájmem na digitálně šířeném obsahu, jakož i zvyšování povědomí. Tato činnost podporuje rozvoj srovnávání, sledování a analytických nástrojů, hodnocení dopadu programu a šíření výsledků. Prostřednictvím těchto činností jsou identifikovány a analyzovány nové příležitosti a problémy (například důvěra, značení kvality, práva duševního vlastnictví ve vzdělávání) a navrhována vhodná řešení.

PŘÍLOHA II

PROSTŘEDKY PRO PROVÁDĚNÍ PROGRAMU

1. Komise provádí program v souladu s technickým obsahem stanoveným v příloze I.
 2. Program je prováděn prostřednictvím nepřímé činnosti skládající se z:
 - a) *činností se sdílenými náklady*
 - i) projekty určené ke zvyšování znalostí za účelem vylepšení stávajících produktů, postupů nebo služeb, nebo za účelem naplnění potřeb politik Společenství. Financování ze strany Společenství běžně nepřesáhne 50 % nákladů na projekt. Subjekty veřejného sektoru mohou obdržet náhradu na základě 100 % dodatečných nákladů,
 - ii) činnosti, jež jsou v souladu s osvědčenými postupy, za účelem šíření znalostí. Běžně jsou vykonávány v tématických celcích a propojeny tématickými sítěmi. Příspěvek Společenství na opatření stanovená v tomto bodě bude omezen na přímé náklady, které jsou považovány za nezbytné nebo vhodné pro dosažení zvláštních cílů činnosti,
 - iii) tématické sítě: sítě spojující různé zájemce o obsah v souvislosti s daným technologickým a organizačním cílem, za účelem usnadnění koordinačních činností a přenosu znalostí. Mohou být propojeny s činnostmi, jež jsou v souladu s osvědčenými postupy. Podpora je poskytována v případě dodatečných oprávněných nákladů na koordinaci a zavádění sítě. Účast Společenství může pokrývat dodatečné oprávněné náklady na tato opatření;
 - b) *doprovodných opatření*

Doprovodná opatření přispívají k provádění programu nebo přípravě budoucích činností. Opatření za účelem komercializace produktů, postupů nebo služeb, marketingové činnosti a podpora prodeje jsou vyloučeny.

 - i) Studie na podporu programu, včetně přípravy budoucích činností,
 - ii) výměna informací, konference, semináře, pracovní skupiny nebo jiná setkání a řízení seskupených činností,
 - iii) šíření, informace a sdělovací činnost.
 3. Výběr činností se sdílenými náklady je založen na výzvách k předkládání návrhů zveřejněných na internetové stránce Komise v souladu s platnými finančními opatřeními.
 4. Žádosti o podporu Společenství by podle okolností měly obsahovat finanční plán s výčtem všech složek financování projektu, včetně výše finanční podpory, která je od Společenství požadována, a jakékoli další žádosti o podporu a příspěvky z jiných zdrojů.
 5. Doprovodná opatření jsou prováděna prostřednictvím výzev k předkládání návrhů v souladu s platnými finančními opatřeními.
-

PŘÍLOHA III

ORIENTAČNÍ ROZDĚLENÍ VÝDAJŮ

1. Usnadnění přístupu k digitálně šířenému obsahu, jeho používání a využívání na úrovni Společenství	40 – 50 %
2. Podpora zlepšování kvality a zvyšování úrovně nejlepších postupů ve vztahu k digitálně šířenému obsahu mezi poskytovateli a uživateli digitálně šířeného obsahu napříč odvětvími	45 – 55 %
3. Posílení spolupráce mezi subjekty se zájmem na digitálně šířeném obsahu a zvyšování povědomí	8 – 12 %
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Dne 13. února 2004 přijala Komise výše uvedený návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady ⁽¹⁾. Tento návrh se opírá o čl. 157 odst. 3 Smlouvy.
2. Hospodářský a sociální výbor zaujal stanovisko dne 29. dubna 2004 a Výbor regionů stanovisko nezaujal.
3. Dne 4. května 2004 Komise předložila svůj pozměněný návrh Evropskému parlamentu a Radě.
4. V souladu s článkem 251 Smlouvy přijala Rada dne 24. září 2004 společný postoj.

II. CÍL

Cílem návrhu je vytvořit podmínky pro širší přístup k digitálnímu obsahu a jeho používání a v případě potřeby pro větší ekonomickou návratnost služeb založených na přístupu k digitálnímu obsahu a jeho používání a dalšího využití na základě významného přispění ke strategii eEvropa, například v oblasti e-learningu, e-government atd. (program navazující na stávající program eContent, který koncem roku 2004 skončí).

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

Společný postoj sdílí celkový cíl návrhu předloženého Komisí a v obecné rovině i prostředky navrhované k dosažení tohoto cíle. Během projednávání v Radě však bylo znění návrhu částečně přeformulováno. Hlavní body společného postoje, které se liší od návrhu Komise a od změn provedených Evropským parlamentem (viz bod IV), zahrnují toto:

1. S ohledem na rozsah projektů uvažovaných v návrhu pokládá Rada za vhodné zmínit se o malých a středních podnicích a věnovat zvláštní pozornost jejich zapojení (5. a 6. bod odůvodnění a příloha I.II.A). Kromě toho do 5. bodu odůvodnění a přílohy I.I byl doplněn odkaz týkající se lidí se zvláštními potřebami.
2. Společný postoj mění článek 3 doplněním nového odstavce, který stanovuje konzistentnost a doplňkovost programu ve vztahu k ostatním příslušným politikám, programům a akcím Společenství.
3. Rada se domnívá, že při provádění programu by Komise měla úzce spolupracovat s členskými státy a zajistit transparentnost. Z tohoto důvodu pozměňuje společný postoj články 3 a 4, pokud jde o postup projednávání ve výborech, ve prospěch řídicího postupu. Tyto změny jsou dále vysvětleny ve 14. bodě odůvodnění.
4. Co se týče finančního rámce programu (článek 6), snižuje společný postoj celkovou částku navrhovanou Komisí. Komise navrhovala značné navýšení rozpočtu oproti stávajícímu programu a ačkoliv si všechny členské státy uvědomují důležitost tohoto programu, má se za to, že vhodné je menší navýšení. V souladu s ostatní legislativou bylo vloženo ustanovení o přerušení, aby se zachovala rozpočtová kázeň, protože program přesahuje stávající finanční výhled.
5. Společný postoj rovněž pozměňuje orientační rozpis výdajů uvedený v příloze III. Rada pokládá za vhodné dát nový impuls akční linii 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 23.4.2004, s. 39.

IV. ZMĚNY NAVRŽENÉ EVROPSKÝM PARLAMENTEM**1. Změny navržené Evropským parlamentem, akceptované Komisí a přijaté Radou**

- Změna č. 1 byla zapracována do společného postoje jako 6. bod odůvodnění s doplněním malých a středních podniků, jak navrhuje Rada.
- Změna č. 2 byla zapracována do čl. 1 odst. 1.
- Změny č. 3, 4, a 5 byly zapracovány do čl. 1 odst. 2 společného postoje, kromě odkazu na „oblasti veřejného zájmu“, o němž Rada usoudila, že je již zahrnutý v odstavci 1 téhož článku. Kromě toho Rada ponechala odkaz na „povědomí“ ve druhém odstavci, který pokládá za důležitý. Toto rovněž platí pro související změny č. 11, 12, 13, 14 a 16, které Rada zapracovala do přílohy I a III.
- Změny č. 6 a 7 Rada zapracovala do článku 5 společného postoje, i když v případě změny č. 6 v mírně upraveném znění.
- Změny č. 8, 9 a 10 byly zapracovány do článku 6 společného postoje s výjimkou celkové částky finančního rámce, kterou Rada z výše uvedených důvodů změnila.

2. Změny navržené Evropským parlamentem, akceptované Komisí, avšak nepřijaté Radou

- Rada nepřijala změnu č. 15, jelikož se domnívá, že vytváření povědomí je důležitou součástí programu.
-

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 3/2005

přijatý Radou dne 7. října 2004

s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ... o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání

(Text s významem pro EHP)

(2005/C 25E/03)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Politika Společenství pro námořní bezpečnost je zaměřena na vysokou úroveň bezpečnosti a ochrany životního prostředí a je založena na porozumění, že všechny strany zúčastněné na námořní přepravě zboží odpovídají za to, že lodě používané ve vodách Společenství splňují platná pravidla a normy.
- (2) Příslušné normy pro vypouštění znečišťujících látek z lodí jsou ve všech členských státech založeny na úmluvě Marpol 73/78; tato pravidla jsou však denně ignorována velkým množstvím lodí plujících ve vodách Společenství, aniž by byla činěna nápravná opatření.
- (3) Provádění úmluvy Marpol 73/78 se mezi členskými státy liší, a je proto třeba je harmonizovat na úrovni Společenství; značné rozdíly vykazuje zejména postup členských států při ukládání sankcí za vypouštění znečišťujících látek z lodí.
- (4) Odrazující opatření tvoří nedílnou součást politiky Společenství pro námořní bezpečnost, neboť zajišťují vazbu mezi odpovědností každé ze stran zúčastněné na námořní přepravě znečišťujícího zboží a jejich vystavením sankcím; je proto třeba účinných, odrazujících a přiměřených sankcí, aby bylo dosaženo účinné ochrany životního prostředí.
- (5) Za tímto účelem je nezbytné sblížit stávající právní předpisy, zejména na jedné straně přesné vymezení daného

protiprávního jednání a případů vynětí, což je předmětem této směrnice, a na straně druhé minimální pravidla pro tresty, odpovědnost a jurisdikci, což je předmětem rámcového rozhodnutí Rady 2005/.../SVV ze dne... k posílení rámce trestního práva pro prosazování právních předpisů proti znečištění z lodí.

- (6) Účelem této směrnice je mimo jiné stanovit definici vypouštění a následně účinněji provádět rámcové rozhodnutí 2005/.../SVV k předcházení takovému protiprávnímu jednání.

- (7) Ani mezinárodní režim občanskoprávní odpovědnosti a náhrady škody za znečištění ropnými látkami, ani režim týkající se znečištění jinými nebezpečnými nebo jedovatými látkami nezajišťuje dostatečný odrazující účinek, aby odradil strany zúčastněné na námořní přepravě nebezpečných nákladů od využívání postupů, které nesplňují normy; požadovaných odrazujících účinků lze dosáhnout pouze zavedením sankcí použitelných na každou osobu, která způsobí znečištění moře nebo k němu přispěje; sankce by měly být použitelné nejen na majitele nebo velitele lodě, ale také na majitele nákladu, klasifikační společnost nebo jakoukoli jinou zúčastněnou osobu.

- (8) Vypouštění znečišťujících látek z lodí by mělo být považováno za protiprávní jednání, pokud bylo spácháno úmyslně, následkem vědomé nedbalosti nebo hrubé nedbalosti.

- (9) Sankce za vypouštění znečišťujících látek z lodí nesouvisí s občanskoprávní odpovědností dotyčných stran a nepodléhají tak žádným pravidlům pro omezení nebo přenos občanskoprávní odpovědnosti, ani neomezují účinnou náhradu obětem případů znečištění.

- (10) Je třeba další účinné spolupráce mezi členskými státy pro včasné zjišťování případů vypouštění znečišťujících látek z lodí a určování pachatelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 16.9.2003, s. 72.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13.1.2004 (Úř. věst. C 92 E, 21.4.2004, s. 77).

- (11) Existují-li jasné objektivní důkazy vypouštění, které způsobuje nebo hrozí způsobit značnou škodu, měly by členské státy předložit věc svým příslušným orgánům za účelem zahájení řízení podle článku 220 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982.
- (12) Tato směrnice je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Smlouvy. Zahrnutí mezinárodních norem, které se týkají znečištění z lodí, do práva Společenství a stanovení sankcí za jejich porušení, které mohou zahrnovat trestní nebo správní sankce, je nezbytným opatřením pro dosažení vysoké úrovně bezpečnosti a ochrany životního prostředí při námořní dopravě. Toho může být Společenstvím účinně dosaženo pouze prostřednictvím harmonizovaných pravidel. Tato směrnice se omezuje na minimální opatření k dosažení tohoto cíle a nejde nad rámec toho, co je pro tento účel nezbytné. Nebrání členským státům v přijetí přísnějších opatření proti znečištění z lodí v souladu s mezinárodním právem.
- (13) Tato směrnice plně respektuje Listinu základních práv Evropské unie,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel

1. Účelem této směrnice je zajistit, aby osoby odpovědné za znečištění z lodí podléhaly odpovídajícím sankcím, aby byla zlepšena námořní bezpečnost a zvýšena ochrana mořského prostředí před znečištěním z lodí.
2. Tato směrnice nebrání členským státům v přijetí přísnějších opatření proti znečištění z lodí v souladu s mezinárodním právem.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „úmluvou Marpol 73/78“ rozumí Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 a protokol k této úmluvě z roku 1978, v platném znění;

2. „znečišťujícími látkami“ rozumějí látky zahrnuté v přílohách I (ropné látky) a II (jedovaté kapalné látky volně ložené) úmluvy Marpol 73/78;
3. „vypouštěním“ rozumí jakékoli vypuštění z lodi podle článku 2 úmluvy Marpol 73/78;
4. „lodí“ rozumí námořní plavidlo bez ohledu na to, pod jakou vlajkou pluje, jakéhokoli typu, provozované v mořském prostředí a zahrnuje křídlové čluny, vznášedla, ponorky a plovoucí zařízení;

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se v souladu s mezinárodním právem vztahuje na vypouštění znečišťujících látek
 - a) ve vnitřních vodách členského státu, včetně přístavů, a to v míře, v jaké je použitelný režim úmluvy Marpol;
 - b) v teritoriálních vodách členského státu;
 - c) v průlivech používaných pro mezinárodní plavbu podle tranzitního režimu, jak je stanoveno v části III oddílu 2 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982, a to v rozsahu, v jakém členský stát vykonává jurisdikci nad takovými průlivy;
 - d) ve výlučné hospodářské zóně nebo rovnocenné zóně členského státu, zřízené v souladu s mezinárodním právem; a
 - e) na volném moři.
2. Tato směrnice se vztahuje na vypouštění znečišťujících látek z jakékoli lodi bez ohledu na to, pod jakou vlajkou pluje, s výjimkou válečných lodí, pomocných válečných plavidel nebo jiných lodí v majetku státu nebo jím provozovaných a v současné době vyžívaných pouze pro vládní neobchodní účely.

Článek 4

Protiprávní jednání

Členské státy zajistí, aby vypouštění znečišťujících látek z lodí v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 bylo považováno za protiprávní jednání, je-li spácháno úmyslně, následkem vědomé nedbalosti nebo hrubé nedbalosti.

Článek 5

Výjimky

1. Vypouštění znečišťujících látek v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 se nepovažuje za protiprávní jednání, pokud splňuje podmínky stanovené v příloze I pravidle 11 písm. a) nebo c) nebo v příloze II pravidle 6 písm. a) nebo c) úmluvy Marpol 73/78.

2. Vypouštění znečišťujících látek v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. c), d) a e) se nepovažuje za protiprávní jednání majitele, velitele nebo posádky jednajících na rozkaz velitele, pokud splňuje podmínky stanovené v příloze I pravidle 11 písm. b) nebo v příloze II pravidle 6 písm. b) úmluvy Marpol 73/78.

3. Vypouštění znečišťujících látek v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 se nepovažuje za protiprávní jednání, pokud splňuje podmínky stanovené v příloze I pravidle 9 nebo 10 nebo v příloze II pravidle 5 úmluvy Marpol 73/78.

Článek 6

Donucovací opatření ve vztahu k lodím v přístavu členského státu

1. Pokud na základě nesrovnalostí nebo informací vznikne podezření, že loď kotví dobrovolně v přístavu nebo pobřežním terminálu členského státu vypouštěla nebo vypouští znečišťující látky v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1, zajistí daný členský stát provedení příslušné inspekce v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy, přičemž zohlední příslušné obecné zásady přijaté Mezinárodní námořní organizací (IMO).

2. Pokud inspekce podle odstavce 1 odhalí skutečnosti, které by mohly naznačovat protiprávní jednání ve smyslu článku 4, jsou informovány příslušné orgány daného členského státu a státu vlajky.

Článek 7

Donucovací opatření pobřežních států ve vztahu k proplovajícím lodím

1. Pokud existuje podezření na vypouštění znečišťujících látek v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b), c), d) nebo e) a pokud loď, která je podezřelá z vypouštění nepřipluje do přístavu členského státu, který má informace o tomto vypouštění, použije se tento postup:

a) je-li další přístav, kam loď připluje, v jiném členském státě, daný členský stát úzce spolupracuje při inspekci podle čl. 6 odst. 1 a při rozhodování o vhodných správních opatřeních ve vztahu k jakémukoli takovému vypouštění;

b) je-li další přístav, kam loď připluje, ve státě mimo Společenství, členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby další přístav, kam loď připluje, byl informován o podezření z vypouštění, a požádá stát dalšího přístavu, aby přijal vhodná opatření ve vztahu k jakémukoli takovému vypouštění.

2. Pokud existují jasné objektivní důkazy, že se loď plující v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo d) dopustila v oblasti uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. d) protiprávního jednání, jehož následkem bylo vypouštění, které způsobilo nebo hrozilo způsobit významné poškození pobřeží nebo souvisejících zájmů daného členského státu, nebo jakéhokoli jiného zdroje v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo d), uvedený stát s výhradou části XII oddílu 7 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982, je-li to odůvodněno důkazy, předloží věc svým příslušným orgánům s cílem zahájit v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy řízení, včetně zadržení lodi.

3. V každém případě jsou informovány orgány státu vlajky.

Článek 8

Sankce

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zajištění toho, aby protiprávní jednání podle článku 4 podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které mohou zahrnovat trestní nebo správní sankce.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření pro zajištění toho, aby byly sankce uvedené v odstavci 1 uplatněny na jakoukoli osobu, která je shledána odpovědnou za protiprávní jednání podle článku 4.

Článek 9

Soulad s mezinárodním právem

Členské státy uplatňují ustanovení této směrnice bez jakékoli formálního nebo skutečného rozlišování mezi cizími loděmi a v souladu s platným mezinárodním právem, včetně části XII oddílu 7 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982, a bez odkladu oznamují státu vlajky daného plavidla a jakémukoli jinému dotčenému státu opatření přijatá v souladu s touto směrnicí.

Článek 10

Doplňující opatření

Pro účely této směrnice členské státy a Komise případně úzce spolupracují s Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost, a to případně v rámci akčního programu reakce na havarijní nebo záměrné znečištění moře stanoveného rozhodnutím č. 2850/2000/ES ⁽¹⁾, za účelem

- a) vývoje nezbytných informačních systémů požadovaných pro účinné provádění této směrnice;
- b) stanovení společných postupů a obecných zásad těch, které existují na mezinárodní úrovni, zejména pro
 - monitorování a včasnou identifikaci lodí vypouštějících znečišťující látky v rozporu s touto směrnicí, včetně případného monitorovacího zařízení na palubě,
 - spolehlivé metody vysledování znečišťujících látek v moři k určité lodi a
 - účinné prosazování této směrnice.

Článek 11

Podávání zpráv

Členské státy podávají Komisi každé tři roky zprávu o uplatňování této směrnice příslušnými orgány. Na základě těchto zpráv Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu Společenství.

Článek 12

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) zřízený článkem 3 nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) ⁽²⁾.

2. Komise pravidelně informuje výbor zřízený rozhodnutím č. 2850/2000/ES o všech navrhovaných opatřeních nebo jiných vhodných činnostech týkajících se reakce na znečištění moří.

Článek 13

Postup pro přijímání změn

Změny úmluvy Marpol 73/78 podle čl. 2 bodu 1 mohou být vyjmuty z oblasti působnosti této směrnice na základě článku 5 nařízení (ES) č. 2099/2002.

Článek 14

Provádění

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do ... ⁽³⁾ a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 15

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 16

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2850/2000/ES ze dne 20. prosince 2000 o stanovení rámce Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 1). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 787/2004/ES (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 12).

⁽²⁾ Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 415/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 10).

⁽³⁾ 18 měsíců po jejím vstupu v platnost.

PŘÍLOHA

Shrnutí pravidel úmluvy Marpol 73/78 o vypouštění, která se vztahují na vypouštění ropných látek a jedovatých kapalných látek podle čl. 2 odst. 2, pro informativní účely

ČÁST I: ROPNÉ LÁTKY (MARPOL 73/78, PŘÍLOHA I)

Pro účely přílohy I úmluvy Marpol 73/78 se „ropnými látkami“ rozumí ropa v jakékoli formě, včetně surové ropy, palivové ropy, kalů, ropného odpadu a rafinovaných produktů (jiných než petrochemických produktů, které jsou předmětem přílohy II úmluvy Marpol 73/78) a „ropnou směsí“ se rozumí směs s jakýmkoliv obsahem ropy.

Výňatek z příslušných ustanovení přílohy I úmluvy Marpol 73/78:

Pravidlo 9: Kontrola vypouštění ropných látek

1. S výhradou pravidel 10 a 11 této přílohy a odstavce 2 tohoto pravidla je zakázáno jakékoli vypouštění ropných látek nebo ropných směsí z lodí, na které se vztahuje tato příloha, do moře, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) pro ropný tanker, kromě případů stanovených v písmeni b) tohoto odstavce:

- i) tanker se nenachází ve zvláštní oblasti,
- ii) tanker se nachází více než 50 námořních mil od nejbližší pevniny,
- iii) tanker pluje,
- iv) okamžitá rychlost vypouštění ropných látek nepřesahuje 30 litrů na jednu námořní míli,
- v) celkové množství ropných látek vypuštěných do moře nepřesahuje pro stávající tankery 1/15 000 celkového množství daného nákladu, jehož součástí byly vypuštěné zbytky, a pro nové tankery 1/30 000 celkového množství daného nákladu, jehož součástí byly vypuštěné zbytky, a
- vi) tanker má v provozu systém monitorování a kontroly vypouštění ropných látek a sběrnou nádrž podle požadavků pravidla 15 této přílohy.

b) z lodí o hrubé prostornosti 400 tun a vyšší, jiné než ropný tanker, a ze stok strojovny, kromě stok nákladových čerpacích stanic, ropného tankeru, pokud nejsou smíchány se zbytky ropných látek z nákladu:

- i) loď se nenachází ve zvláštní oblasti,
- ii) loď pluje,
- iii) obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku bez ředění nepřesahuje 15/1 000 000 a
- iv) loď má v provozu [monitorovací, kontrolní a filtrační zařízení] podle požadavků pravidla 16 této přílohy.

2. V případě lodí o hrubé prostornosti méně než 400 tun, jiné než ropný tanker, a mimo zvláštní oblast, správa [státu vlajky] zajistí, aby byla vybavena, v praktické a odůvodněné míře, zařízením k zajištění uložení zbytků ropných látek na palubě a jejich vypuštění do přístavních zařízení pro příjem odpadu nebo do moře v souladu s požadavky odst. 1 písm. b) tohoto pravidla.

[...]

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto pravidla se nevztahují na vypouštění čistého nebo segregovaného balastu nebo nezpracovaných ropných směsí, které bez ředění mají obsah ropných látek nejvýše 15/1 000 000 a které nepocházejí ze stok nákladových čerpacích stanic a nejsou smíchány se zbytky ropných látek z nákladu.

4. Nic, co se vypouští do moře, nesmí obsahovat chemické nebo jiné látky v množstvích nebo koncentracích, které jsou nebezpečné pro mořské prostředí, nebo chemické nebo jiné látky použité k obcházení podmínek vypouštění stanovených tímto pravidlem.

5. Zbytky ropných látek, které nelze vypouštět do moře v souladu s odstavci 1, 2 a 4 tohoto pravidla, jsou ponechány na palubě nebo vypouštěny do přístavních zařízení pro příjem odpadu.

[...]

Pravidlo 10: Způsoby zabránění znečištění ropnými látkami z lodí plujících ve zvláštních oblastech

1. Pro účely této přílohy se zvláštními oblastmi rozumí oblast Středozemního moře, oblast Baltského moře, oblast Černého moře, oblast Rudého moře, „oblast Perského zálivu“, oblast Adenského zálivu, oblast Antarktidy a severozápadní evropské vody, [jak je dále vymezeno a specifikováno].
2. S výhradou ustanovení pravidla 11 této přílohy:
 - a) Ve zvláštních oblastech je zakázáno jakékoli vypouštění ropy nebo ropných látek do moře z ropného tankeru a jakékoli lodi o hrubé prostornosti 400 tun a vyšší, jiné než ropný tanker. [...]
 - b) [...] Ve zvláštních oblastech je zakázáno jakékoli vypouštění ropy nebo ropné směsi do moře z lodi o hrubé prostornosti menší než 400 tun, jiné než ropný tanker, kromě případů, kdy obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku bez ředění nepřesahuje 15/1 000 000.
3. a) Ustanovení odstavce 2 tohoto pravidla se nevztahují na vypouštění čistého nebo segregovaného balastu.
 - b) Ustanovení odst. 2 písm. a) tohoto pravidla se nevztahuje na vypouštění zpracované stokové vody ze strojovny, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - i) stoková voda nepochází ze stok nákladových čerpacích stanic,
 - ii) stoková voda není smíchána se zbytky ropných látek z nákladu,
 - iii) loď pluje,
 - iv) obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku bez ředění nepřesahuje 15/1 000 000,
 - v) loď má v provozu zařízení pro filtrování ropných látek v souladu s odstavcem 5 pravidla 16 této přílohy a
 - vi) filtrační systém je vybaven vypínacím zařízením, které zajišťuje automatické zastavení vypouštění, pokud obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku přesáhne 15/1 000 000.
4. a) Nic, co se vypouští do moře, nesmí obsahovat chemické nebo jiné látky v množstvích nebo koncentracích, které jsou nebezpečné pro mořské prostředí, nebo chemické nebo jiné látky použité k obcházení podmínek vypouštění stanovených tímto pravidlem.
 - b) Zbytky ropných látek, které nelze vypouštět do moře v souladu s odstavcem 2 nebo 3 tohoto pravidla, jsou ponechány na palubě nebo vypouštěny do přístavních zařízení pro příjem odpadu.
5. Nic v tomto pravidle nebrání lodi na cestě, jejíž pouze část je ve zvláštní oblasti, aby vypouštěla mimo zvláštní oblast v souladu s pravidlem 9 této přílohy.

[...]

Pravidlo 11: Výjimky

Pravidla 9 a 10 této přílohy se nevztahují na:

- a) vypouštění ropných látek nebo ropné směsi do moře v případě nutnosti zajištění bezpečnosti lodi nebo záchrany života na moři; nebo
- b) vypouštění ropných látek nebo ropné směsi do moře následkem poškození lodi nebo jejího vybavení:
 - i) pokud byla přijata všechna důvodná bezpečnostní opatření po vzniku poškození nebo objevení vypouštění za účelem zabránění nebo minimalizace vypouštění a
 - ii) kromě případů, kdy se majitel nebo velitel dopustili buď jednání s úmyslem způsobit škodu, nebo z nedbalosti s vědomím, že pravděpodobně vznikne škoda, nebo
- c) vypouštění látek obsahujících ropné látky do moře, schválené správou [státu vlajky], při použití v boji proti zvláštním havarijním znečištěním za účelem minimalizace škod způsobených znečištěním. Jakékoli takové vypouštění podléhá schválení vlády, v jejíž jurisdikci se zamýšlené vypouštění uskuteční.

ČÁST II: JEDOVATÉ KAPALNÉ LÁTKY (ÚMLUVA MARPOL 73/78, PŘÍLOHA II)

Výňatky z příslušných ustanovení přílohy II úmluvy Marpol 73/78:

Pravidlo 3: Kategorizace a seznam jedovatých kapalných látek

1. Pro účely pravidel této přílohy se jedovaté kapalné látky dělí do těchto čtyř kategorií:

- a) Kategorie A: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly významné nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví, nebo by způsobily významnou škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře, a tím opravňují k použití přísných opatření proti znečištění.
- b) Kategorie B: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví, nebo by způsobily škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře, a tím opravňují k použití zvláštních opatření proti znečištění.
- c) Kategorie C: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly menší nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví, nebo by způsobily menší škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře, a proto vyžadují zvláštní provozní podmínky.
- d) Kategorie D: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly určité nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví, nebo by způsobily minimální škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře, a proto vyžadují určitou pozornost v provozních podmínkách.

[...]

[Další obecné zásady kategorizace látek, včetně seznamu kategorizovaných látek, jsou stanoveny v pravidle 3 odst. 2 až 4 a pravidle 4 a v dodatcích přílohy II úmluvy Marpol 73/78.]

[...]

Pravidlo 5: Vypouštění jedovatých kapalných látek

Látky kategorie A, B a C mimo zvláštních oblastí a látky kategorie D ve všech oblastech

S výhradou ustanovení [...] pravidla 6 této přílohy:

1. Vypouštění látek kategorie A definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. a) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno. Pokud nádrže obsahující tyto látky nebo směsi mají být vymyty, musí se výsledné zbytky vypouštět do zařízení pro příjem odpadu, dokud koncentrace látek ve výtoku do tohoto zařízení není nejvýše 0,1 % hmotnostního a dokud není nádrž prázdná, kromě fosforu, bílého nebo žlutého, pro který je zbytková koncentrace 0,01 % hmotnostního. Veškerá voda následně přidaná do nádrže může být vypuštěna do moře při splnění všech těchto podmínek:
 - a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;
 - b) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a
 - c) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.
2. Vypouštění látek kategorie B definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. b) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

- b) postupy a opatření pro vypouštění jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádi lodi nepřesahuje 1/1 000 000;
 - c) maximální množství nákladu vypuštěného z každé nádrže a přidružené potrubní sítě nepřesahuje maximální množství schválené v souladu s postupy podle písmene b) tohoto odstavce a v žádném případě nepřesahuje 1 m³ nebo 1/3 000 objemu nádrže v m³, podle toho, která z uvedených hodnot je větší;
 - d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a
 - e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.
3. Vypouštění látek kategorie C definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. c) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímne určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;
 - b) postupy a opatření pro vypouštění jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádi lodi nepřesahuje 10/1 000 000;
 - c) maximální množství nákladu vypuštěného z každé nádrže a přidružené potrubní sítě nepřesahuje maximální množství schválené v souladu s postupy podle písmene b) tohoto odstavce a v žádném případě nepřesahuje 3 m³ nebo 1/1 000 objemu nádrže v m³, podle toho, která z uvedených hodnot je větší;
 - d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a
 - e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.
4. Vypouštění látek kategorie D definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. d) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímne určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;
 - b) tyto směsi nemají koncentraci větší než jeden díl látky na deset dílů vody; a
 - c) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny.
5. Pro odstranění zbytků nákladu z nádrží mohou být použity ventilační postupy schválené správou [státu vlajky]. Tyto postupy se zakládají na normách [IMO]. Veškerá voda následně přidaná do nádrže se považuje za čistou a nepodléhá odstavci 1, 2, 3 nebo 4 tohoto pravidla.
6. Vypouštění látek, které nebyly kategorizovány, prozatímne určeny nebo vyhodnoceny podle pravidla 4 odst. 1 této přílohy, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno.

Látky kategorie A, B a C ve zvláštních oblastech [podle pravidla 1 přílohy II úmluvy Marpol 73/78, včetně Baltského moře]

S výhradou ustanovení odstavce 14 tohoto pravidla a pravidla 6 této přílohy,

7. Vypouštění látek kategorie A definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. a) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímne určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno. Pokud nádrže obsahující tyto látky nebo směsi mají být vymyty, musí se výsledné zbytky vypouštět do zařízení pro příjem odpadu, které v souladu s pravidlem 7 této přílohy zajistí stát sousedící se zvláštní oblastí, dokud koncentrace látek ve výtoku do tohoto zařízení není nejvýše 0,05 % hmotnostního a dokud není nádrž prázdná, kromě fosforu, žlutého nebo bílého, pro který je zbytková koncentrace 0,005 % hmotnostního. Veškerá voda následně přidaná do nádrže může být vypuštěna do moře při splnění všech těchto podmínek:
 - a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu,
 - b) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody, a
 - c) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.
8. Vypouštění látek kategorie B definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. b) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímne určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) nádrž byla předem vymyta v souladu s postupem schváleným správou [státu vlajky] a na základě norem [IMO] a výsledné splašky z nádrží byly vypuštěny do zařízení pro příjem odpadu;
 - b) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;
 - c) postupy a opatření pro vypouštění a vymývání jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádí lodí nepřesahuje 1/1 000 000;
 - d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody, a
 - e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.
9. Vypouštění látek kategorie C definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. c) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímne určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;
 - b) postupy a opatření pro vypouštění jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádí lodí nepřesahuje 1/1 000 000;
 - c) maximální množství nákladu vypuštěného z každé nádrže a přidružené potrubní sítě nepřesahuje maximální množství schválené v souladu s postupy podle písmene b) tohoto odstavce a v žádném případě nepřesahuje 1 m³ nebo 1/3 000 objemu nádrže v m³, podle toho, která hodnota je větší;
 - d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody, a
 - e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.

10. Pro odstranění zbytků nákladu z nádrží mohou být použity ventilační postupy schválené správou [státu vlajky]. Tyto postupy se zakládají na normách [IMO]. Veškerá voda následně přidaná do nádrže se považuje za čistou a nepodléhá odstavci 7, 8 nebo 9 tohoto pravidla.
11. Vypouštění látek, které nebyly kategorizovány, prozatímne určeny nebo vyhodnoceny podle pravidla 4 odst. 1 této přílohy, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky do moře je zakázáno.
12. Žádné ustanovení tohoto pravidla nebrání lodi ponechat na palubě zbytky nákladu kategorie B nebo C a vypustit tyto zbytky do moře mimo zvláštní oblasti v souladu v odstavcem 2 nebo 3 tohoto pravidla.

Pravidlo 6: Výjimky

Pravidlo 5 této přílohy se nevztahuje na:

- a) vypouštění jedovatých kapalných látek nebo směsí obsahujících takové látky do moře nezbytné pro zajištění bezpečnosti lodi nebo záchranu života na moři; nebo
 - b) vypouštění jedovatých kapalných látek nebo směsí obsahujících takové látky do moře následkem poškození lodi nebo jejího vybavení:
 - i) pokud byla přijata všechna důvodná bezpečnostní opatření po vzniku poškození nebo objevení vypouštění za účelem zabránění nebo minimalizace vypouštění a
 - ii) kromě případů, kdy se majitel nebo velitel dopustili buď jednání s úmyslem způsobit škodu, nebo z nedbalosti s vědomím, že pravděpodobně vznikne škoda; nebo
 - c) vypouštění jedovatých kapalných látek nebo směsí obsahujících takové látky do moře, schválené správou [státu vlajky], při použití za účelem boje proti zvláštním havarijním znečištěním k minimalizaci škod způsobených znečištěním. Jakékoli takové vypouštění podléhá schválení vlády, v jejíž jurisdikci se zamýšlené vypouštění uskuteční.
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

V rámci spolurozhodování (článek 251/Smlouvy o ES) dosáhla Rada dne 11. června 2004 politické dohody o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání ⁽¹⁾ Po právní a jazykové revizi přijala Rada svůj společný postoj dne 7. října 2004.

Při stanovení svého postoje vzala Rada na vědomí stanovisko Evropského parlamentu při jeho prvním čtení dne 13. ledna 2004 ⁽²⁾ a stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Účelem této směrnice je zavést do právního řádu Společenství mezinárodní pravidla o znečištění z lodí obsažená v Mezinárodní úmluvě o zabránění znečištění z lodí (MARPOL) stanovením, že porušení pravidel o vypouštění je protiprávním jednáním, a zavedením harmonizovaných pravidel k jejich prosazování. Účelem směrnice je rovněž na jedné straně rozšířit tato pravidla tak, aby se vztahovala na vypouštění ropy následkem poškození, pokud bylo spácháno úmyslně, následkem opomenutí nebo hrubé nedbalosti, a na druhé straně zajistit co nejširší možné prosazování těchto pravidel na základě Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS).

II. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

Po havárii ropného tankeru Prestige Rada nejenže vyzdvihla důležitost politiky pro námořní bezpečnost, ale i nutnost zajistit uložení odpovídajících sankcí komukoli, kdo způsobí nebo přispěje k havarijnímu znečištění svou hrubou nedbalostí. Přístup zaujatý Radou k tomuto návrhu Komise, který byl předložen v březnu 2003 a kterému se dostalo téhož měsíce podpory v jednom ze závěrů Evropské rady, jenž zdůraznil výběr vhodného právního základu, vychází ze zásady plného využití práv Společenství podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) a plnění závazků členských států podle Mezinárodní úmluvy o zabránění znečištění z lodí (MARPOL).

Rada se domnívá, že zavedením režimu MARPOL proti znečištění z lodí do právního řádu Společenství se zajistí přísnější a jednotnější používání a prosazování tohoto režimu v členských státech. Sdílí názor, že je nutno stanovit, že veškeré vypouštění znečišťujících látek se považuje za protiprávní jednání, pokud bylo spácháno úmyslně, následkem opomenutí nebo hrubé nedbalosti.

Podle zásady o dodržování úmluvy MARPOL jsou stanoveny výjimky v případě, že k vypouštění dochází za účelem záchrany životů nebo samotné lodi. Výjimka podle úmluvy MARPOL, týkající se majitele nebo velitele v případech vypouštění následkem nehody, se použije v mezinárodních mořských oblastech a ve výlučné hospodářské nebo rovnocenné zóně členských států. V takových případech z ustanovení úmluvy MARPOL logicky vyplývá, že posádka je chráněna, jedná-li na rozkaz velitele. Ve vnitřních vodách a v teritoriálních vodách členských států však ke zvýšení ochrany pobřeží považuje Rada za vhodné uplatňovat práva Společenství v souladu s čl. 211 odst. 4 úmluvy UNCLOS a zrušit výjimku stanovenou pro případ vypouštění následkem nehody.

Rada je toho názoru, že sankce za porušení pravidel o znečištění z lodí musejí být účinné, přiměřené a odrazující a mohou zahrnovat trestní nebo správní sankce. Souhlasí také s tím, že tyto sankce musejí být uplatněny na jakoukoliv osobu, která je shledána odpovědnou za znečištění moře, tj. musejí pokrývat celý řetězec odpovědností. I přesto, že směrnice definuje protiprávní jednání, je Rada toho názoru, že minimální závazná pravidla pro trestní sankce, odpovědnost a jurisdikci by měla být stanovena v souběžném rámcovém rozhodnutí navrženém Komisí a přezkoumaném Radou ve složení pro „spravedlnost a vnitřní věci“.

⁽¹⁾ Komise přednesla svůj návrh dne 7. března 2003 (Úř. věst. C 76, 25.3.2004, s. 5) pod názvem „Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o znečišťování z lodí a o zavedení sankcí, včetně trestních sankcí, za trestné činy znečištění“.

⁽²⁾ Dok. 5181/04 CODEC 24 MAR 2 ENV 8 DROIEN 1 (dosud nezveřejněn v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 220, 16.9.2003, s. 72.

⁽⁴⁾ Výbor regionů se rozhodl nezaujmout stanovisko.

Rada vítá zjednodušení přísných donucovacích opatření proti lodím připlouvajícím do kteréhokoli přístavu některého ze členských států, v souladu s příslušnými mezinárodními pokyny. Za účelem snadnějšího prosazování odpovídajících opatření podporuje zvýšené sdílení informací o podezřelých vypouštěních mezi členskými státy a třetími zeměmi, buď jako státy přístavu, nebo státy vlajky.

Závěrem je Rada toho názoru, že na ochranu pobřeží a zdrojů v této oblasti je nutno využívat veškerých možností stanovených v úmluvě UNCLOS, včetně donucovacích opatření ze strany pobřežních států vůči proplouvajícím lodím, plujícím v teritoriálních vodách anebo ve výlučné hospodářské nebo rovnocenné zóně v souladu s čl. 220 odst. 6 úmluvy UNCLOS, pokud jsou jasné objektivní důkazy o vypouštění, které způsobuje nebo hrozí způsobit významné poškození pobřeží nebo jakéhokoli jiného zdroje v teritoriálních vodách anebo ve výlučné hospodářské zóně nebo rovnocenné zóně. V tomto případě by měly dotčené členské státy předložit věc svým příslušným orgánům za účelem zahájení řízení, včetně zadržení lodi, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

III. ZMĚNY

Vezmeme-li v úvahu, že, jak je uvedeno výše, Rada zaujala k tomuto návrhu směrnice ve srovnání s původně navrhovaným zněním velmi odlišný přístup, nebylo v tomto společném postoji možné zohlednit velkou část změn navržených Evropským parlamentem při prvním čtení.

- Myšlenka, podle níž by byla zřízena evropská pobřežní stráž (změny 6 a 22), nebyla součástí původního návrhu Komise. I když Rada považuje za důležité hledat způsoby zvýšení ochrany evropského pobřeží, nechce se nijak dotýkat jakékoli iniciativy Komise v tomto směru, která případně povede ke zvláštnímu právnímu aktu, jež Rada se zájmem posoudí.
- Přestože Rada sdílí znepokojení EP, pokud jde o provádění právních předpisů Společenství o námořní bezpečnosti (změny 3, 19, 20 a 31), domnívá se, že prosazování stávajících právních aktů, například směrnice 2000/59/ES o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu, spadá do působnosti členských států a jeho sledování je podle Smlouvy jedním z úkolů Komise.
- Vzhledem k tomu, že předmětem této směrnice je jasně definovat vypouštění znečišťujících látek z lodí jako protiprávní jednání podle právního řádu Společenství, je Rada toho názoru, že jiná ustanovení technického rázu jako monitorovací zařízení na palubě nebo měřič ropy (změny 30 a 32) se vymykají z oblasti působnosti tohoto návrhu.
- Podle hlavní zásady výše uvedeného přístupu Rady se ustanovení MARPOL o vypouštění, včetně výjimky týkající se majitele a velitele v případech vypouštění následkem nehody (změna 10), použijí v mezinárodních mořských oblastech a v hospodářské zóně nebo rovnocenné zóně členských států. V těchto případech je posádka rovněž výslovně vyloučena, pokud jedná na rozkaz velitele. Naopak ve vnitřních vodách a v teritoriálních vodách členských států se v souladu s možnostmi podle čl. 211 odst. 4 UNCLOS tato výjimka neuděluje.
- Co se týče oblasti působnosti směrnice, Rada považuje za vhodné zacházet se všemi lodmi v určité mořské oblasti na stejném základě, nezávisle na jejich vlajce, za účelem zabránit nevýhodnému postavení lodí plujících pod vlajkou některého z členských států (změny 11 a 13).
- I když společný postoj neobsahuje podrobné ustanovení o povaze trestních sankcí (viz zrušení čl. 8 odst. 4 až 6 / změny 17 a 18) vzhledem k tomu, že minimální pravidla pro harmonizaci trestních sankcí jsou předmětem souběžného rámcového rozhodnutí, čl. 7 odst. 2 uvádí donucovací opatření ze strany pobřežních států v souladu s čl. 220 odst. 6 úmluvy UNCLOS, včetně zadržení lodi v konkrétních případech uvedených v tomto článku.

Společný postoj zahrnuje některé další menší změny a vyjasnění návrhu Komise. V několika bodech byly zčásti nebo zcela začleněny změny navržené Evropským parlamentem za účelem zajištění konzistentního právního znění.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 4/2005

přijatý Radou dne 21. října 2004

s ohledem na přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č..../2005/ES ze dne..., kterým se mění rozhodnutí č. 1419/1999/ES o zavedení akce Společenství na podporu projektu Evropské hlavní město kultury pro roky 2005 až 2019

(2005/C 25E/04)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 151 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1419/1999/ES ze dne 25. května 1999 o zavedení akce Společenství na podporu projektu Evropské hlavní město kultury pro roky 2005 až 2019 ⁽³⁾ je zaměřeno na zhodnocení bohatství, rozmanitosti a společných charakteristických rysů evropských kultur a na podporu lepšího vzájemného poznání mezi evropskými občany.
- (2) Příloha I rozhodnutí č. 1419/1999/ES stanoví časové pořadí, podle něhož mohou členské státy v rámci tohoto projektu předkládat návrhy. Uvedená příloha se omezuje na členské státy v době přijetí rozhodnutí dne 25. května 1999.
- (3) Článek 6 rozhodnutí č. 1419/1999/ES stanoví, že uvedené rozhodnutí lze přezkoumat zejména s ohledem na budoucí rozšíření Evropské unie.
- (4) S ohledem na rozšíření z roku 2004 je důležité umožnit novým členským státům podávat během krátké doby návrhy v rámci projektu Evropské hlavní město kultury, aniž by se změnilo pořadí ostatních členských států, aby od roku 2009 až do konce současné akce Společenství bylo každý rok v členských státech možné vybrat dvě hlavní města.
- (5) Rozhodnutí č. 1419/1999/ES by tedy mělo být změněno,

ROZHODLY TAKTO:

Článek 1

Rozhodnutí č. 1419/1999/ES se mění takto:

1. Vkládá se nový bod odůvodnění, který zní:

„12a) vzhledem k tomu, že je třeba přihlédnout k finančním dopadům tohoto rozhodnutí tak, aby bylo zajištěno dostatečné a vhodné financování Společenstvím pro jmenování dvou Evropských hlavních měst kultury;“

2. V článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Města v členských státech jsou jmenována Evropským hlavním městem kultury v pořadí stanoveném na seznamu v příloze I. Až do roku 2008 včetně se jmenování vztahuje na jedno město členského státu uvedeného v seznamu. Počínaje rokem 2009 se jmenování vztahuje na jedno město z každého členského státu uvedeného v seznamu. Časové pořadí uvedené v příloze I lze změnit vzájemnou dohodou mezi dotčenými členskými státy. Jednotlivé členské státy předloží své návrhy na jedno či více měst Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Výboru regionů. Návrh se předloží nejpozději čtyři roky před začátkem konání dotčeného projektu, případně společně s doporučením dotčeného členského státu.“

3. Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. května 2004.

V Lucemburku dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 30.4.2004, s. 15.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004), společný postoj Rady ze dne 21. října 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, 1.7.1999, s. 1.

PŘÍLOHA

POŘADÍ PRO PODÁVÁNÍ NÁVRHŮ NA „EVROPSKÉ HLAVNÍ MĚSTO KULTURY“

2005	Irsko	
2006	Řecko ⁽¹⁾	
2007	Lucembursko	
2008	Spojené království	
2009	Rakousko	Litva
2010	Německo	Maďarsko
2011	Finsko	Estonsko
2012	Portugalsko	Slovinsko
2013	Francie	Slovensko
2014	Švédsko	Lotyšsko
2015	Belgie	Česká republika
2016	Španělsko	Polsko
2017	Dánsko	Kypr
2018	Nizozemsko ⁽¹⁾	Malta
2019	Itálie	

(¹) Rada pro kulturu a audiovizí na svém zasedání dne 28. května 1998 vzala na vědomí výměnu pořadí mezi Řeckem a Nizozemskem v souladu s čl. 2 odst. 1 rozhodnutí č. 1419/1999/ES.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Dne 17. listopadu 2003 předložila Komise Evropskému parlamentu a Radě na základě článku 151 Smlouvy o ES návrh rozhodnutí, kterým se mění rozhodnutí č. 1419/1999/ES o zavedení akce Společenství na podporu projektu „Evropské hlavní město kultury“ pro roky 2005 až 2019.
2. Evropský parlament zaujal své stanovisko při prvním čtení dne 22. dubna 2004. Komise přednesla svůj upravený návrh dne 29. dubna 2004.
3. Výbor regionů zaujal své stanovisko dne 21. dubna 2004 ⁽¹⁾.
4. Dne 21. října 2004 přijala Rada společný postoj v souladu s čl. 251 odst. 2 Smlouvy o ES.

II. CÍL NÁVRHU

Cílem návrhu je umožnit novým členským státům účast v projektu Evropské hlavní město kultury před skončením platnosti stávajícího rozhodnutí v roce 2019. Návrh nemění stávající pořadí pro podávání návrhů členskými státy, ale zavádí se nový systém jmenování dvou členských států oprávněných každý rok počínaje rokem 2009 podat návrhy tak, aby v členských státech mohla být vybrána dvě hlavní města.

III. ROZBOR SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecné poznámky

Rada v návrhu Komise neprovedla žádné změny. Komise zcela přijala 1 změnu z 5 změn navrhovaných Parlamentem (změna 1).

2. Změny učiněné Evropským parlamentem

2.1 Změny přijaté Radou

Rada plně potvrdila změnu navrhovanou Parlamentem a přijatou Komisí (změna 1).

2.2 Změny nezpracované Radou

Rada stejně jako Komise usoudila, že změny 2, 3, 4 a 5 šly nad rámec návrhu, a jejich zapracování nepokládala za vhodné.

III. ZÁVĚRY

Rada se domnívá, že společný postoj je vyvážený a plně v souladu s hlavním cílem návrhu Komise, čímž umožňuje novým členským státům co možná nejdříve účast v projektu Evropské hlavní město kultury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 30.4.2004, s. 15.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 5/2005**přijatý Radou dne 12. listopadu 2004****s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č..../2005 ze dne ... o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám****(Text s významem pro EHP)**

(2005/C 25E/05)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽²⁾ významně přispěla k vytvoření vnitřního trhu se zemním plynem. Nyní je nezbytné zajistit strukturální změny v regulačním rámci, aby se odstranily zbývající překážky dotvoření vnitřního trhu, zejména u obchodu se zemním plynem. Jsou nezbytná další technická pravidla, která se týkají zejména služeb pro přístup třetích stran, zásad mechanismů pro přidělování kapacity, postupů pro řízení překročení kapacity a požadavků na průhlednost.

(2) Zkušenosti získané při provádění a sledování prvního souboru „Pokynů pro správnou praxi“, přijatých v roce 2002 Evropským fórem pro regulaci plynárenství (Fórum) ukazují, že pro zajištění úplného provádění pravidel stanovených v pokynech ve všech členských státech a pro stanovení minimální záruky rovných podmínek přístupu na trh v praxi je nezbytné stanovit jejich právní vymahatelnost.

(3) Na zasedání Fóra ve dnech 24. až 25. září 2003 byl přijat druhý soubor společných pravidel, nazvaný „Druhé pokyny pro správnou praxi“ a účelem tohoto nařízení je stanovit na základě těchto pokynů základní zásady a pravidla pro přístup k soustavě, služby pro přístup třetích stran k soustavě, řízení překročení kapacity, průhlednost, vyrovnávání a obchodování s právy na kapacitu.

(4) Článek 15 směrnice 2003/55/ES umožňuje existenci provozovatele kombinované přepravní a distribuční soustavy. Proto pravidla stanovená v tomto nařízení nevyžadují změnu v organizaci vnitrostátních přepravních a distribučních soustav, jež jsou v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice 2003/55/ES, a zejména článku 15 uvedené směrnice.

(5) Do oblasti působnosti tohoto nařízení spadají vysokotlaká potrubí, kterými jsou místní distribuční společnosti připojeny k plynárenské soustavě a která nejsou především používána pro místní distribuci.

(6) Je nezbytné stanovit kritéria pro určování sazeb za přístup k soustavě, aby se zajistilo, že jsou plně v souladu se zásadou nepřipustnosti diskriminace a vyhovují potřebám řádně fungujícího vnitřního trhu, plně zohledňují potřebu integrity soustavy a odrážejí skutečně vzniklé náklady, přičemž zároveň zajišťují náležité pobídky ve vztahu k účinnosti, včetně odpovídající návratnosti investic, a případně přihlížejí k srovnávacím rozborům sazeb prováděným regulačními orgány.

(7) Při výpočtu sazeb za přístup k soustavám je důležité vzít v úvahu skutečně vzniklé náklady, jakož i potřebu zajistit přiměřenou návratnost investic a motivaci k výstavbě nové infrastruktury. V tomto ohledu, a zejména pokud bude mezi plynovody existovat účinná soutěž, budou srovnávací rozborů sazeb představovat důležitou součást této úvahy.

(8) Používání tržních způsobů při stanovování sazeb, například aukcí, musí být slučitelné s ustanoveními směrnice 2003/55/ES.

(9) Společný minimální soubor služeb pro přístup třetích stran je nezbytný pro stanovení společných minimálních norem přístupu v praxi v celém Společenství, pro zajištění dostatečné slučitelnosti služeb pro přístup třetích stran a pro možnost využívání výhod řádně fungujícího vnitřního trhu se zemním plynem.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004) a rozhodnutí Rady ze dne ...

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

- (10) Odkazy na harmonizované přepravní smlouvy v souvislosti s nediskriminačním přístupem k síti provozovatelů přepravních soustav neznamenaají, že podmínky přepravních smluv konkrétního provozovatele soustavy v členském státě musí být stejné jako u jiného provozovatele přepravní soustavy v daném nebo v jiném členském státě, pokud nejsou stanoveny minimální požadavky, které musí splňovat všechny přepravní smlouvy.
- (11) Řízení smluvního překročení kapacity soustav je důležité pro dotvoření vnitřního trhu se zemním plynem. Je nezbytné vypracovat společná pravidla, jež by zajistila rovnováhu mezi potřebou uvolnit nevyužitou kapacitu v souladu se zásadou „využít nebo ztratit“ s právem držitele kapacity využít ji v případě potřeby a současně zvyšovat likvidnost kapacity.
- (12) Ačkoliv v současné době nepředstavuje fyzické překročení kapacity soustav ve Společenství problém, může se jím v budoucnu stát. Proto je důležité stanovit pro takové situace základní zásadu pro přidělování překročené kapacity.
- (13) Uživatelé soustav potřebují pro účinný přístup k plynárenské soustavě informace zejména o technických požadavcích a dostupné kapacitě, které jim umožní využít obchodní příležitosti, které se objeví v rámci vnitřního trhu. Pro tyto požadavky na průhlednost jsou nezbytné společné minimální normy. Tyto informace lze zveřejňovat různými prostředky včetně elektronických prostředků.
- (14) V případě zemního plynu představují nediskriminační a průhledné systémy vyrovnávání používané provozovateli přepravních soustav důležité mechanismy zejména ve vztahu k novým účastníkům vstupujícím na trh, kteří mohou mít s vyrovnáváním svého celkového portfolia prodejů větší potíže než společnosti, jež jsou na daném trhu již zavedené. Proto je nezbytné stanovit pravidla pro zajištění toho, aby provozovatelé přepravních soustav používali tyto mechanismy způsobem slučitelným s podmínkami nediskriminačního, průhledného a účinného přístupu k soustavě.
- (15) Obchodování s primárními právy na kapacitu představuje důležitou součást rozvoje konkurenčního trhu a vytváření likvidity. Toto nařízení by proto mělo stanovit základní pravidla pro tuto oblast.
- (16) Je nezbytné zajistit, aby podniky pořizující si práva na kapacitu mohly tato práva prodat jiným licencovaným podnikům, čímž se zajistí dostatečná likvidita trhu s kapacitou. Tento přístup však nebrání tomu, aby u soustavy, jejíž kapacita není po určité, na vnitrostátní úrovni stanovené období využita, byla tato kapacita dána opětovně na trhu k dispozici jako pevná.
- (17) Vnitrostátní regulační orgány by měly zajistit dodržování pravidel obsažených v tomto nařízení a v pokynech, které jsou podle něj přijaty.
- (18) V pokynech připojených k tomuto nařízení jsou na základě „Druhých pokynů pro správnou praxi“ vymezena podrobná prováděcí pravidla. Tato pravidla se případně budou v průběhu doby vyvíjet s přihlédnutím k rozdílům mezi vnitrostátními plynárenskými soustavami.
- (19) Při navrhování změn pokynů uvedených v příloze tohoto nařízení by měla Komise nejprve vést konzultace se všemi stranami, jichž se pokyny týkají a které jsou zastoupeny profesními organizacemi, a s členskými státy v rámci Fóra a požádat o vyjádření skupinu evropských regulačních orgánů pro elektroenergetiku a plynárenství.
- (20) Členské státy a příslušné vnitrostátní orgány by měly Komisi poskytovat příslušné informace. Komise by měla s těmito informacemi nakládat jako s důvěrnými.
- (21) Tímto nařízením a pokyny přijatými v souladu s ním není dotčeno použití pravidel Společenství, které se týkají hospodářské soutěže.
- (22) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (23) Protože cíle tohoto nařízení, zejména stanovení spravedlivých pravidel pro podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem tohoto nařízení je stanovit nediskriminační pravidla pro podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám s přihlédnutím ke zvláštnostem celostátních a regionálních trhů, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu se zemním plynem.

Tento cíl zahrnuje stanovení harmonizovaných zásad pro sazby či metody jejich výpočtu, pro přístup k soustavě, zavedení služeb pro přístup třetích stran, a harmonizované zásady pro přidělování kapacity a řízení překročení kapacity, stanovení požadavků na průhlednost, pravidla pro vyrovnávání, vyrovnávací poplatky a usnadnění obchodování s kapacitou.

2. Členské státy mohou ustavit subjekt nebo orgán zřízený v souladu se směrnicí 2003/55/ES, který vykonává jednu nebo více funkcí obvykle vykonávaných provozovatelem přepravní soustavy a který podléhá tomuto nařízení.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „přeprou“ přeprava zemního plynu soustavou, tvořenou zejména vysokotlakým potrubím, jinou než těžební plynovodní sítí či než tou částí vysokotlakého potrubí, které je používáno především v souvislosti s místní distribucí zemního plynu, s cílem jeho dodávek zákazníkům, avšak s vyloučením dodávek samotných;
2. „přepravní smlouvou“ smlouva, kterou provozovatel přepravní soustavy uzavírá s uživatelem soustavy za účelem přepravy;
3. „kapacitou“ maximální průtok vyjádřený v obvyklých metrech krychlových za jednotku času nebo v jednotkách energie za jednotku času, na který má uživatel soustavy na základě přepravní smlouvy právo;
4. „nevyužitou kapacitou“ pevná kapacita, kterou si uživatel soustavy pořídil podle přepravní smlouvy, ale kterou neno-

5. „řízením překročení kapacity“ řízení portfolia kapacity provozovatele přepravní soustavy za účelem optimálního a maximálního využití technické kapacity a včasného zjišťování budoucího překročení kapacity a bodů nasycení;
6. „sekundárním trhem“ trh s kapacitou obchodovanou mimo primární trh;
7. „nominací“ oznámení, kterým uživatel soustavy provozovateli přepravní soustavy předem ohlašuje skutečný průtok, který chce do soustavy dodat nebo z ní odebrat;
8. „renominací“ následné oznámení opravené nominace;
9. „integritou soustavy“ takový stav přepravní soustavy včetně nezbytných přepravních zařízení, kdy tlak a jakost zemního plynu zůstává v rozmezí minimálních a maximálních limitů stanovených provozovatelem přepravní soustavy, takže přeprava zemního plynu je po technické stránce zaručena;
10. „vyrovnávacím obdobím“ období, ve kterém musí jednotliví uživatelé soustavy vyrovnat odběr určitého množství zemního plynu vyjádřeného v jednotkách energie dodávkou stejného množství zemního plynu do přepravní soustavy v souladu s přepravní smlouvou nebo řádem soustavy;
11. „uživatelem soustavy“ zákazník nebo potenciální zákazník provozovatele přepravní soustavy a samotní provozovatelé přepravních soustav, pokud je to potřebné pro výkon jejich funkce ve vztahu k přepravě;
12. „přerušitelnými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy v souvislosti s přerušitelnou kapacitou;
13. „přerušitelnou kapacitou“ kapacita přepravy zemního plynu, kterou může provozovatel přepravní soustavy v souladu s podmínkami přepravní smlouvy přerušit;
14. „dlouhodobými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy na dobu jednoho roku a delší;
15. „krátkodobými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy na dobu kratší než jeden rok;
16. „pevnou kapacitou“ kapacita přepravy zemního plynu, která je provozovatelem přepravní soustavy smluvně zaručená jako nepřerušitelná;
17. „pevnými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy v souvislosti s pevnou kapacitou;

18. „technickou kapacitou“ maximální pevná kapacita, kterou může provozovatel přepravní soustavy nabídnout uživateli soustavy s přihlédnutím k integritě soustavy a provozním požadavkům přepravní soustavy;
 19. „smluvní kapacitou“ kapacita, kterou provozovatel přepravní soustavy přidělil uživateli soustavy na základě přepravní smlouvy;
 20. „dostupnou kapacitou“ část technické kapacity, která není přidělena a je v danou chvíli v soustavě ještě k dispozici;
 21. „smluvním překročením kapacity“ situace, kdy výše poptávky po pevné kapacitě překračuje technickou kapacitu;
 22. „primárním trhem“ trh s kapacitou obchodovanou přímo provozovatelem přepravní soustavy;
 23. „fyzickým překročením kapacity“ situace, kdy v určitém okamžiku výše poptávky po skutečných dodáních překračuje technickou kapacitu.
2. Použijí se rovněž příslušné definice obsažené v článku 2 směrnice 2003/55/ES s výjimkou definice přepravy v bodu 3 uvedeného článku.

Článek 3

Sazby za přístup k soustavám

1. Sazby nebo metody pro jejich výpočet, používané provozovateli přepravních soustav a schválené regulačními orgány podle čl. 25 odst. 2 směrnice 2003/55/ES, a rovněž sazby zveřejňované podle čl. 18 odst. 1 uvedené směrnice jsou průhledné, berou v úvahu potřebu integrity soustavy a jejího zlepšování a odrážejí skutečné náklady, přičemž zároveň zajišťují vhodné podněty ve vztahu k účinnosti, včetně odpovídající návratnosti investic, a případně přihlížejí k srovnávacím rozborům sazeb prováděným regulačními orgány. Sazby nebo metody pro jejich výpočet se používají nediskriminačním způsobem.

Členské státy mohou rozhodnout, že sazby lze rovněž určovat tržními prostředky, jako jsou aukce, pokud jsou takové prostředky a výnosy z nich plynoucí schváleny regulačním orgánem.

Sazby nebo metody pro jejich výpočet usnadňují účinné obchodování se zemním plynem a hospodářskou soutěž a současně zabráňují křížovým dotacím mezi uživateli soustavy a poskytují podněty k investicím a k zachování nebo vytváření interoperability přepravních soustav.

2. Sazby za přístup k soustavě nesmí omezit likviditu trhu ani narušit přeshraniční obchod mezi různými přepravními soustavami. Pokud by rozdíly ve struktuře sazeb nebo mechanismů vyrovnávání narušovaly obchod mezi přepravními soustavami, usilují provozovatelé přepravních soustav, aniž je dotčen čl. 25 odst. 2 směrnice 2003/55/ES, v úzké spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány aktivně o sblížení struktur sazeb a zásad ukládání poplatků, a to i ve vztahu k vyrovnávání.

Článek 4

Služby pro přístup třetích stran

1. Provozovatelé přepravních soustav

a) zajistí nediskriminační nabídku služeb všem uživatelům soustavy. Zejména pokud provozovatel přepravní soustavy nabízí stejnou službu různým zákazníkům, činí tak za rovnocenných smluvních podmínek buď za použití harmonizovaných přepravních smluv, nebo podle řádu soustavy schváleného příslušným orgánem postupem podle článku 25 směrnice 2003/55/ES;

b) poskytují pevné i přerušitelné služby pro přístup třetích stran. Cena za přerušitelnou kapacitu odráží pravděpodobnost přerušení;

c) nabízejí uživatelům soustavy dlouhodobé i krátkodobé služby.

2. Přepravní smlouvy uzavřené s nestandardními termíny zahájení nebo na dobu kratší, než je standardní roční přepravní smlouva, nesmějí vést k bezdůvodně vyšším nebo nižším sazbám, jež neodrážejí tržní hodnotu služby podle zásad v čl. 3 odst. 1.

3. Služby pro přístup třetích stran mohou být případně poskytovány s výhradou vhodné záruky solventnosti uživatele soustavy. Tyto záruky nesmí vytvářet bezdůvodnou překážku vstupu na trh a musí být nediskriminační, průhledné a přiměřené.

Článek 5

Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity

1. Účastníkům trhu je dána k dispozici maximální kapacita ve všech významných bodech uvedených v čl. 6 odst. 3 s přihlédnutím k integritě soustavy a účinnost provozu soustavy.

2. Provozovatelé přepravních soustav zavedou a zveřejní nediskriminační a průhledné mechanismy přidělování kapacity, které

- a) poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití technické kapacity a usnadňují investice do nové infrastruktury;
- b) jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek a zároveň jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu;
- c) jsou slučitelné se systémy přístupu k soustavě členských států.

3. Pokud provozovatelé přepravních soustav uzavírají nové přepravní smlouvy nebo znovu sjednávají stávající přepravní smlouvy, zohlední tyto smlouvy následující zásady:

- a) v případě smluvního překročení kapacity nabídne provozovatel přepravní soustavy nevyužitou kapacitu na primárním trhu alespoň v režimu na následující den a jako přerušitelnou;
- b) uživatelé soustavy, kteří chtějí na sekundárním trhu odprodat nebo pronajmout jimi nevyužitou smluvní kapacitu, mají právo tak učinit. Členské státy mohou od uživatelů soustavy požadovat, aby tuto skutečnost oznámili nebo sdělili provozovateli přepravní soustavy.

4. Pokud smluvní kapacita ze stávajících přepravních smluv zůstane nevyužitá a dojde k smluvnímu překročení kapacity, použijí provozovatelé přepravních soustav odstavec 3, pokud tím nebudou porušeny požadavky stávajících přepravních smluv. Pokud by tím došlo k porušení stávajících přepravních smluv, požádají provozovatelé přepravních soustav po konzultaci s příslušnými orgány podle odstavce 3 uživatele soustavy, aby použil nevyužitou kapacitu na sekundárním trhu.

5. Dojde-li k fyzickému přetížení, použije provozovatel přepravní soustavy nebo případně regulační orgán nediskriminační a průhledné mechanismy přidělování kapacity.

Článek 6

Požadavky na průhlednost

1. Provozovatelé přepravních soustav zveřejní podrobné údaje o nabízených službách a uplatňovaných podmínkách spolu s technickými údaji, které uživatelé soustavy potřebují pro účinný přístup k soustavě.

2. Provozovatelé přepravních soustav nebo příslušné vnitrostátní orgány zveřejňují přiměřené a dostatečně podrobné informace o stanovování sazeb, metodách a struktuře, aby zaji-

stili průhledné, objektivní a nediskriminační sazby a usnadnili účinné využívání plynárenské soustavy.

3. U poskytovaných služeb každý provozovatel přepravní soustavy pravidelně, průběžně, srozumitelným a standardizovaným způsobem zveřejňuje pro všechny významné body včetně vstupů a výstupů číselné údaje o technické, smluvní a dostupné kapacitě.

4. Významné body v přepravní soustavě, pro které se musí údaje zveřejňovat, schválí příslušné orgány po konzultaci s uživateli soustavy.

5. Pokud se provozovatel přepravní soustavy domnívá, že z důvodu zachování důvěrnosti není oprávněn zveřejnit všechny požadované údaje, vyžádá si od příslušných orgánů povolení, aby omezil zveřejnění s ohledem na daný bod či dané body.

Příslušné orgány udělují či zamítají povolení případ od případu, přičemž berou v úvahu zejména potřebu oprávněné ochrany obchodního tajemství a cíl vytvoření konkurenčního vnitřního trhu se zemním plynem. Je-li povolení uděleno, zveřejní se dostupná kapacita bez uvedení těch číselných hodnot, kterými by se porušilo zachování důvěrnosti.

Povolení podle tohoto odstavce se neudělí, pokud ve stejném bodě mají smluvní kapacitu tři nebo více uživatelů soustavy.

6. Provozovatelé přepravních soustav vždy zveřejňují informace vyžadované tímto nařízením smysluplným, kvantifikovatelně jasným, snadno přístupným a nediskriminačním způsobem.

Článek 7

Pravidla vyrovnávání a vyrovnávací poplatky

1. Pravidla vyrovnávání musí být stanovena spravedlivým, nediskriminačním a průhledným způsobem a vycházet z objektivních kritérií. Pravidla vyrovnávání odrážejí skutečné potřeby soustavy s přihlédnutím ke zdrojům, které má provozovatel přepravní soustavy k dispozici.

2. V případě netržních systémů vyrovnávání se úrovně tolerance určují způsobem, který buď odráží sezónnost, nebo vede k úrovni tolerance vyšší, než která vychází ze sezónnosti, a který odráží skutečné technické možnosti přepravní soustavy. Úrovně tolerancí odrážejí skutečné potřeby soustavy s přihlédnutím ke zdrojům, které má provozovatel přepravní soustavy k dispozici.

3. Vyrovnávací poplatky široce odrážejí náklady, přičemž zároveň uživatelům soustavy poskytují vhodné podněty k vyrovnání jejich dodávek a odběrů zemního plynu. Zabraňují krízovým dotacím mezi uživateli soustavy a nebrání vstupu nových účastníků na trh.

Príslušné orgány nebo případně provozovatel přepravní soustavy zveřejňují metody pro výpočet vyrovnávacích poplatků a konečných sazeb.

4. Provozovatelé přepravních soustav mohou uložit peněžní sankce uživatelům soustavy, jejichž dodávka do přepravní soustavy a odběr z ní není v rovnováze podle pravidel vyrovnávání uvedených v odstavci 1.

5. Peněžní sankce přesahující skutečně vzniklé náklady na vyrovnávání se zohlední při výpočtu sazeb takovým způsobem, aby se nesnížil zájem na vyrovnávání, a schválí je příslušné orgány.

6. Aby uživatelé soustavy měli možnost přijmout včasná nápravná opatření, poskytují provozovatelé přepravních soustav dostatečné, včasné a spolehlivé on-line informace o stavu vyrovnávání u jednotlivých uživatelů soustavy. Úroveň poskytovaných informací odráží úroveň informací, které má provozovatel přepravní soustavy k dispozici. Pokud je poskytování těchto informací zpoplatněno, schválí poplatky příslušné orgány a provozovatel přepravní soustavy je zveřejní.

7. Členské státy zajistí, aby provozovatelé přepravních soustav usilovali o harmonizaci režimů vyrovnávání a zjednodušení struktur a úrovní poplatků za vyrovnávání za účelem usnadnění obchodování se zemním plynem.

Článek 8

Obchodování s právy na kapacitu

Každý provozovatel přepravní soustavy učiní přiměřené kroky, aby umožnil a usnadnil volné obchodování s právy na kapacitu. Každý takový provozovatel vypracuje harmonizované přepravní smlouvy a postupy pro primární trh, aby usnadnil sekundární obchodování s kapacitou, a uzná převod primárních práv na kapacitu, je-li mu to uživatelem soustavy oznámeno. Harmonizované přepravní smlouvy a postupy se oznamují regulačním orgánům.

Článek 9

Pokyny

1. Pokyny, kterými se stanoví minimální stupeň harmonizace požadované pro dosažení cíle tohoto nařízení, případně určí:

a) podrobnosti o službách pro přístup třetích stran včetně druhu, trvání a ostatních náležitostí těchto služeb podle článku 4;

b) podrobnosti zásad pro mechanismy přidělování kapacity a uplatňování postupů řízení překročení kapacity v případě smluvního překročení kapacity podle článku 5;

c) podrobné vymezení technických údajů, které uživatel soustavy potřebuje pro účinný přístup k soustavě, a určení všech významných bodů z důvodu požadavků na průhlednost, včetně informací, které se o všech významných bodech zveřejňují, a časového plánu zveřejňování těchto informací v souladu s článkem 6.

2. Pokyny týkající se záležitostí uvedených v odstavci 1 jsou stanoveny v příloze. Komise je může změnit; změna se provede postupem podle čl. 14 odst. 2.

3. Použití a změna pokynů přijatých na základě tohoto nařízení odráží rozdíly mezi jednotlivými vnitrostátními plynárenskými soustavami, a proto nejsou vyžadovány na úrovni Společenství jednotné podmínky pro přístup třetích stran. Přesto mohou pokyny stanovit minimální požadavky, jež je třeba splnit pro dosažení nediskriminačních a průhledných podmínek přístupu k soustavě nezbytných pro vnitřní trh se zemním plynem, které lze poté uplatňovat s ohledem na rozdíly mezi vnitrostátními plynárenskými soustavami.

Článek 10

Regulační orgány

Při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení zajišťují regulační orgány členských států zřízené podle článku 25 směrnice 2003/55/ES soulad s tímto nařízením a s pokyny přijatými podle článku 9 tohoto nařízení.

Tyto orgány případně spolupracují navzájem a s Komisí.

Článek 11

Poskytování informací

Členské státy a regulační orgány poskytnou na žádost Komise veškeré potřebné informace pro účely článku 9.

Pro poskytnutí informací stanoví Komise přiměřenou lhůtu, přičemž přihledne ke složitosti požadovaných informací a k jejich naléhavosti.

Článek 12**Právo členských států na stanovení podrobnějších opatření**

Tímto nařízením nejsou dotčena práva členských států zachovat nebo zavést opatření obsahující podrobnější ustanovení, než která jsou uvedena v tomto nařízení a v pokynech podle v článku 9.

Článek 13**Sankce**

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy o těchto předpisech vyrozumí Komisi nejpozději do 1. července 2006 a neprodleně oznámí veškeré jejich následné změny.

2. Sankce podle odstavce 1 nejsou trestněprávní povahy.

Článek 14**Projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 30 směrnice 2003/55/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 15**Zpráva Komise**

Komise sleduje provádění tohoto nařízení. Ve své zprávě podle čl. 31 odst. 3 směrnice 2003/55/ES Komise rovněž uvede

zkušenosti získané při používání tohoto nařízení. Zpráva zejména přezkoumá, do jaké míry bylo nařízení úspěšné při zajištění nediskriminačních a náklady odrážejících podmínek přístupu k soustavě u plynárenských přepravních soustav, a přispělo tak zákazníkům k možnosti volby na řádně fungujícím vnitřním trhu a k dlouhodobé bezpečnosti dodávek. V případě potřeby se zpráva doplní vhodnými návrhy nebo doporučeními.

Článek 16**Odchytky a výjimky**

Toto nařízení se nevztahuje na

- a) plynárenské přepravní soustavy v členských státech po dobu trvání odchytky udělené podle článku 28 směrnice 2003/55/ES; členské státy, kterým byly uděleny odchytky podle článku 28 směrnice 2003/55/ES, mohou Komisi požádat o přechodnou odchytku od použití tohoto nařízení až na dobu dvou let ode dne, k němuž odchytky uvedené v tomto písmenu pozbude platnosti;
- b) propojovací vedení mezi členskými státy, významná zvýšení kapacity stávajících infrastruktur a změny infrastruktur, které umožňují rozvoj nových zdrojů dodávek plynu, jak je uvedeno v čl. 22 odst. 1 a 2 směrnice 2003/55/ES, které jsou vyňaty z působnosti článků 18, 19, 20 a čl. 25 odst. 2, 3 a 4 uvedené směrnice, pokud jsou vyňaty z ustanovení uvedených v tomto písmenu;
- c) plynárenské přepravní soustavy, kterým byla udělena výjimka podle článku 27 směrnice 2003/55/ES.

Článek 17**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se od dne 1. července 2006, s výjimkou čl. 9 odst. 2 druhé věty, která se použije ode dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

POKYNY PRO

1. SLUŽBY PRO PŘÍSTUP TŘETÍCH STRAN,

2. ZÁSADY MECHANISMŮ PŘIDĚLOVÁNÍ KAPACITY, POSTUPŮ ŘÍZENÍ PŘEKROČENÍ KAPACITY A JEJICH UPLATŇOVÁNÍ V PŘÍPADĚ SMLUVNÍHO PŘEKROČENÍ KAPACITY A

3. VYMEZENÍ TECHNICKÝCH INFORMACÍ, KTERÉ UŽIVATELÉ SOUSTAVY POTŘEBUJÍ PRO ÚČINNÝ PŘÍSTUP K SOUSTAVĚ, URČENÍ VŠECH VÝZNAMNÝCH BODŮ Z DŮVODU POŽADAVKŮ NA PRŮHLEDNOST A INFORMACÍ, KTERÉ SE O VŠECH VÝZNAMNÝCH BODECH ZVEŘEJŇUJÍ, A ČASOVÉHO PLÁNU, PODLE KTERÉHO SE TYTO INFORMACE ZVEŘEJŇUJÍ

1. SLUŽBY PRO PŘÍSTUP TŘETÍCH STRAN

- 1) Provozovatelé přepravních soustav nabízejí pevné a přerušitelné služby s nejkratší dobou trvání jeden den.
- 2) Harmonizované přepravní smlouvy a společný řád soustavy jsou stanoveny způsobem, který usnadňuje obchodování a převádění smluvní kapacity uživatelů soustavy a nebrání přitom uvolňování kapacity.
- 3) Provozovatelé přepravních soustav vypracují řády soustavy a harmonizované smlouvy na základě řádné konzultace s uživateli soustavy.
- 4) Provozovatelé přepravních soustav zavedou po schválení Evropským sdružením pro usměrňování výměny energie – plyn (EASEE-gas) standardizované postupy nominace a renominace. Dále zavedou informační systémy a prostředky elektronické komunikace pro poskytování vhodných údajů uživatelům soustavy a pro zjednodušení obchodních transakcí, jako jsou nominace, nasmlouvání kapacity a převod práv na kapacitu mezi uživateli soustavy.
- 5) Provozovatelé přepravních soustav harmonizují formalizované postupy předkládání požadavků a doby pro jejich vyřízení podle nejlepší praxe v odvětví s cílem zkrátit dobu pro vyřízení na minimum. Nejpozději do 1. července 2006 zajistí on-line systémy rezervace a potvrzování kapacity a postupy nominace a renominace, pokud tyto postupy budou odsouhlaseny s EASEE-gas.
- 6) Provozovatelé přepravních soustav nebudou uživatelům soustavy odděleně zpoplatňovat žádosti o informace a transakce, které jsou spojené s jejich přepravními smlouvami a které jsou plněny v souladu se standardními pravidly a postupy.
- 7) Žádosti o informace, které vyžadují mimořádné nebo nadměrné výdaje, jako jsou například studie proveditelnosti, se mohou zpoplatnit odděleně za předpokladu, že takové poplatky lze řádně odůvodnit.
- 8) Provozovatelé přepravních soustav spolupracují s ostatními provozovateli přepravních soustav při koordinování údržby příslušných soustav, aby se minimalizovaly výpadky přepravních služeb poskytovaných uživatelům soustav a provozovatelům přepravních soustav v jiných oblastech a aby se zajistil stejný přínos, co se týče bezpečnosti dodávek včetně tranzitu.
- 9) Provozovatelé přepravních soustav jednou ročně v předem stanoveném termínu zveřejní veškeré termíny plánované údržby, které mohou mít vliv na práva uživatelů soustavy vyplývající z přepravních smluv, a s dostatečným časovým předstihem i příslušné provozní informace. Toto zahrnuje včasné a nediskriminační zveřejnění všech změn v termínech plánované údržby a oznámení o neplánované údržbě, jakmile má provozovatel přepravní soustavy tyto informace k dispozici. V průběhu údržby provozovatel přepravní soustavy pravidelně aktualizuje informace týkající se předpokládané délky údržby a jejího dopadu.
- 10) Provozovatelé přepravních soustav vedou a na požádání příslušnému orgánu předloží deník skutečné údržby a přehled vzniklých výpadků. Informace se na požádání poskytnou i osobám dotčeným výpadkem.

2. ZÁSADY MECHANISMŮ PŘIDĚLOVÁNÍ KAPACITY, POSTUPŮ ŘÍZENÍ PŘEKROČENÍ KAPACITY A JEJICH UPLATŇOVÁNÍ V PŘÍPADĚ SMLUVNÍHO PŘEKROČENÍ KAPACITY

2.1 Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů řízení překročení kapacity

- 1) Mechanismy přidělování kapacity a postupy řízení překročení kapacity napomáhají rozvoji hospodářské soutěže, likvidnímu obchodu s kapacitou a jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek. Jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu.
- 2) Tyto mechanismy a postupy zohledňují integritu dané soustavy a bezpečnost dodávek.
- 3) Tyto mechanismy a postupy nebrání vstupu nových účastníků na trh ani nevytváří zbytečné překážky při vstupu na trh. Nebrání účastníkům trhu, včetně nově vstupujících účastníků a společností s malým podílem na trhu, v účinné soutěži.
- 4) Tyto mechanismy a postupy poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití technické kapacity a usnadňují investice do nové infrastruktury.
- 5) Uživatelům soustavy se sdělí, jaké druhy okolností mohou ovlivnit dostupnost smluvní kapacity. Informace o přerušení by měly odrážet úroveň informací, jež má k dispozici provozovatel přepravní soustavy.
- 6) Pokud z důvodů integrity soustavy nastanou problémy s plněním smluvních povinností týkajících se dodávek, měli by o tom provozovatelé přepravní soustavy vyzkoušet uživatele soustavy a neprodleně usilovat o nalezení nediskriminačního řešení.

Provozovatelé přepravních soustav projednají postupy před jejich zavedením s uživateli soustavy a dohodnou se na nich s regulačním orgánem.

2.2 Postupy řízení překročení kapacity v případě smluvního překročení kapacity

- 1) V případě, že smluvní kapacita zůstane nevyužita, dají provozovatelé přepravních soustav prostřednictvím smluv s různou délkou trvání tuto kapacitu k dispozici na primárním trhu jako přerušitelnou, pokud příslušný uživatel soustavy tuto kapacitu nenabídne za přiměřenou cenu na sekundárním trhu.
- 2) Příjmy z uvolněné přerušitelné kapacity se rozdělí podle pravidel stanovených nebo schválených příslušným regulačním orgánem. Tato pravidla musí být v souladu s požadavky účinného a účelného využití soustavy.
- 3) Příslušný regulační orgán může stanovit cenu za uvolnění přerušitelné kapacity s přihlédnutím k převládajícím konkrétním okolnostem.
- 4) Provozovatelé přepravních soustav případně vyvinou přiměřené úsilí, aby na trhu nabídli alespoň část nevyužitě kapacity jako pevnou kapacitu.

3. VYMEZENÍ TECHNICKÝCH INFORMACÍ, KTERÉ UŽIVATELÉ SOUSTAVY POTŘEBUJÍ PRO ÚČINNÝ PŘÍSTUP K SOUSTAVĚ, URČENÍ VŠECH VÝZNAMNÝCH BODŮ Z DŮVODU POŽADAVKŮ NA PRŮHLEDNOST A INFORMACÍ, KTERÉ SE O VŠECH VÝZNAMNÝCH BODECH ZVEŘEJŇUJÍ, A ČASOVÉHO PLÁNU, PODLE KTERÉHO SE TYTO INFORMACE ZVEŘEJŇUJÍ

3.1 Vymezení technických informací, které uživatelé soustavy potřebují pro účinný přístup k soustavě

Provozovatelé přepravních soustav zveřejní o svých soustavách a službách alespoň tyto informace:

- a) podrobný a úplný popis různých nabízených služeb a výše poplatků;
- b) různé typy přepravních smluv pro tyto služby a případně řád soustavy nebo standardní podmínky, v nichž jsou vymezena práva a povinnosti všech uživatelů soustavy, včetně harmonizovaných přepravních smluv a dalších důležitých dokumentů;

- c) harmonizované postupy uplatňované při používání přepravní soustavy včetně definice základních pojmů;
- d) ustanovení o přidělování kapacity, řízení překročení kapacity, postupech proti nadměrné rezervaci kapacit a pro opětovné využití;
- e) pravidla pro obchod s kapacitou na sekundárním trhu ve vztahu k provozovateli přepravní soustavy;
- f) případně úrovně pružnosti a tolerance zahrnuté v přepravních a jiných službách bez samostatného zpoplatnění, jakož i dodatečně nabízenou pružnost a tomu odpovídající poplatky;
- g) podrobný popis plynárenské soustavy provozovatele přepravní soustavy s uvedením všech důležitých propojovacích bodů, kterými je jeho soustava napojena na přepravní soustavy jiných provozovatelů nebo plynárenskou infrastrukturu, jako jsou zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) a infrastruktury nezbytné pro poskytování pomocných služeb vymezených v čl. 2 odst. 14 směrnice 2003/55/ES;
- h) informace o požadavcích na jakost zemního plynu a tlak;
- i) pravidla pro připojení k soustavě provozované provozovatelem přepravního systému;
- j) včasné poskytnutí informací o navrhovaných nebo skutečných změnách služeb nebo podmínek včetně bodů uvedených v písmenech a) až i).

3.2 Určení všech významných bodů z důvodu požadavků na průhlednost

Významné body musí přinejmenším zahrnovat:

- a) všechny body vstupu do soustavy provozované provozovatelem přepravní soustavy;
- b) nejdůležitější body a oblasti výstupu, jež představují nejméně 50 % celkové výstupní kapacity soustavy daného provozovatele přepravní soustavy včetně všech bodů a oblastí výstupu, jež představují více než 2 % celkové výstupní kapacity soustavy;
- c) všechny propojovací body mezi různými soustavami provozovatelů přepravních soustav;
- d) všechny body propojující soustavu provozovatele přepravní soustavy s terminálem LNG;
- e) všechny důležité body v soustavě daného provozovatele přepravní soustavy včetně připojovacích bodů na plynárenské uzly. Za důležité se považují všechny body, u nichž může na základě zkušenosti dojít k fyzickému překročení kapacity;
- f) všechny body spojující soustavu daného provozovatele přepravní soustavy s infrastrukturou nezbytnou pro poskytování pomocných služeb vymezených v čl. 2 odst. 14 směrnice 2003/55/ES.

3.3 Informace, které se o všech významných bodech zveřejňují, a časový plán, podle kterého se tyto informace zveřejňují

- 1) Pro všechny významné body provozovatelé přepravních soustav zveřejňují pravidelně, průběžně, srozumitelně a ve standardizovaném formátu na internetu následující informace o kapacitě rozepsané až na jednotlivé dny:
 - a) maximální technická kapacita pro toky oběma směry;
 - b) celková smluvní a přerušitelná kapacita;
 - c) dostupná kapacita.
- 2) Pro všechny významné body provozovatelé přepravních soustav předem zveřejní dostupné kapacity pro nadcházející období alespoň 18 měsíců a tyto informace aktualizují alespoň každý měsíc nebo častěji, jsou-li k dispozici nové údaje.
- 3) Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují denní aktualizaci krátkodobých služeb, jež jsou k dispozici (den předem a týden předem), která mimo jiné vychází z nominací, převažujících smluvních závazků a pravidelných dlouhodobých výhledů o dostupných ročních kapacitách pro všechny významné body až na dobu deseti let.

- 4) Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují pro všechny významné body průběžně za poslední tři roky nejvyšší a nejnižší dosaženou měsíční míru využití kapacity a roční průměrné toky.
 - 5) Provozovatelé přepravních soustav vedou deník skutečných souhrnných toků za alespoň tříměsíční období.
 - 6) Provozovatelé přepravních soustav vedou záznamy o všech smlouvách na kapacitu a veškerých dalších významných informací, které se vztahují k výpočtu a poskytnutí přístupu k dostupným kapacitám; příslušné vnitrostátní orgány mají při plnění svých povinností k těmto záznamům přístup.
 - 7) Provozovatelé přepravních soustav poskytnou uživatelsky přívětivé nástroje pro výpočet sazeb za nabízené služby a pro on-line ověření dostupné kapacity.
 - 8) Pokud provozovatelé přepravních soustav nejsou schopni zveřejnit informace v souladu s body 1, 3 a 7, konzultují příslušné vnitrostátní orgány a vypracují co možná nejdříve, avšak nejpozději do 31. prosince 2006, akční plán provedení.
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Dne 12. prosince 2003 předložila Komise na základě článku 95 Smlouvy o ES návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám.
2. Hospodářský a sociální výbor zaujal své stanovisko dne 2. června 2004.
3. Evropský parlament přijal své stanovisko při prvním čtení dne 20. dubna 2004 a schválil 41 změn. Komise nebude předkládat upravený návrh.
4. Dne 12. listopadu 2004 přijala Rada společný postoj v souladu s čl. 251 odst. 2 Smlouvy o ES.

II. CÍL NÁVRHU

Cílem návrhu je doplnit směrnici o vnitřním trhu s plynem (2003/55/ES) přijatou v loňském roce tím, že stanoví spravedlivá a podrobná pravidla pro přístup třetích stran k plynárenským přepravním soustavám členských států, přičemž bere v úvahu specifika celostátních a regionálních trhů. Lze ho pokládat za obdobu nařízení (ES) č. 1228/2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou, které bylo přijato jako součást balíčku pro vnitřní trh. Návrh vychází ze souboru pokynů dohodnutých na základě dobrovolnosti v rámci Evropského fóra pro regulaci plynárenství (Madridské fórum), jež se prostřednictvím navrhovaného nařízení stanou závaznými.

III. ROZBOR SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. OBECNÉ POZNÁMKY

- a) Pokud jde o 41 změn Evropského parlamentu, Rada následovala Komisi

— a přijala těchto 22 změn:

— zcela (někdy s přepracováním): 7, 12, 15, 18 – 21, 23, 26, 32, 34 a 39 – 41;

— částečně: 1, 4, 25;

— v zásadě: 3, 13, 29, 36 a 38 a

— zamítla těchto 18 změn: 2, 5, 8 – 11, 14, 16 – 17, 22, 24, 27, 30 – 31, 35, 37, 42 a 43 z důvodů obsahu nebo formy.

Rada rovněž implicitně přijala změnu 33.

- b) Pokud jde o návrh Komise, Rada provedla některé další úpravy (obsahu nebo formy), jež jsou uvedeny dále.

Všechny změny, které Rada v návrhu Komise provedla, byly Komisí přijaty.

2. ZVLÁŠTNÍ POZNÁMKY

- a) **Hlavní změny** provedené Radou v návrhu nařízení se týkají pokynů uvedených v článku 9, jejichž rozsah Rada zúžila; zejména byla z návrhu Komise vypuštěna možnost Komise přijímat nové pokyny na základě postupu projednání ve výboru a Komisi byla ponechána pravomoc *pozměňovat* pokyny uvedené v příloze návrhu nařízení; tyto pokyny se týkají služeb pro přístup třetích stran, zásad pro mechanismy přidělování kapacity, postupů řízení překročení kapacity a požadavků na průhlednost. Rada rovněž doplnila v článku 9 další odstavec, kde je jasné uvedeno, že pokyny a jejich používání i budoucí změny by měly odrážet rozdíly mezi jednotlivými vnitrostátními plynárenskými soustavami.

Kromě toho Rada doplnila nový článek (článek 16), který potvrzuje, že příslušné odchylky a výjimky udělené podle směrnice 2003/55/ES se vztahují i na toto nařízení.

Rada posunula datum použitelnosti nařízení použije z 1. července 2005 na 1. července 2006, s výjimkou ustanovení čl. 9 odst. 2, které se použije od 1. ledna 2007 (článek 17).

b) Další změny se týkají zejména

- čl. 2 odst. 1 bod 1: Rada nepatrně pozměnila definici přepravy, aby bylo jasné, na které soustavy se tato definice vztahuje; společně s touto změnou se vkládá 5. bod odůvodnění;
- čl. 2 odst. 1 body 4 a 18: Rada doplnila dvě nové definice („nevyužitá kapacita“ a „pevné služby“);
- čl. 2 odst. 1 body 23 a 24: Rada vypustila definici nových subjektů vstupujících na trh a malí hráči s vědomím toho, že nařízení by se mělo vztahovat na všechny účastníky trhu stejně;
- čl. 3 odst. 1, v němž Rada doplnila nový druhý pododstavec s cílem zajistit možnost stanovení sazeb prostřednictvím aukcí; společně s touto změnou se vkládá 8. bod odůvodnění;
- čl. 5 odst. 4 a čl. 7 odst. 6: pro větší jasnost Rada tato ustanovení přeformulovala;
- čl. 6 odst. 4: druhá věta tohoto odstavce byla změněna, aby byl zpřesněn rozsah její působnosti, a byla přesunuta do přílohy (bod 3.2 písm. b)), zejména z důvodu jejího podrobného obsahu;
- čl. 11 odst. 2 až 5: Rada tyto odstavce vypustila a následně i odstavec 1 článku 13;
- Pro větší jasnost byla doplněna řada odkazů na směrnici 2003/55/ES (čl. 1 odst. 2 (nový)); čl. 3 odst. 1 a 2; čl. 4 odst. 1; článek 10; článek 14; článek 15 (viz změna 36);
- Rada rovněž doplnila řadu nových bodů odůvodnění, kromě bodů již uvedených, zejména proto, aby se v nich odrazily změny provedené v článcích (4., 7., 10., 16. a 19. bod odůvodnění (odpovídající změně 3)).

IV. ZÁVĚRY

Rada se domnívá, že společný postoj do značné míry splňuje podstatu většiny přání vyjádřených Evropským parlamentem a že přispěje k dosažení řádně fungujícího vnitřního trhu s plynem.
